

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี
ของวิทยาลัยนาฏศิลป์

ปริญญานิพนธ์
ของ
วรัญญา เทศนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
กันยายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย

บทคัดย่อ
ของ
วรัญญา เทศนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
กันยายน 2547

วรัญญา เทศนา. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์* ดนตรีของวิทยาลัย. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่, อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์.

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ในด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 383 คน ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี และด้านบุคลิกภาพมีความเหมาะสมในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในภูมิภาคต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

OPINIONS OF STUDENTS IN DRAMATIC ARTS COLLEGES CONCERNING
THE PARTICIPATION IN COLLEGE DRAMATIC AND
MUSICAL ACTIVITIES.

AN ABSTRACT
BY
WARANYA TETSANA

Persented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
September 2004

Waranya Tetsana. (2004). *Opinions of Students in Dramatic Arts Colleges Concerning the Participation in College Dramatic and Musical Activities*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Dr.Jaruwan Skulkhu, Dr.Suwaporn Tungsonworapongs.

The purposes of this study were to investigate and compare the opinions of students in Dramatic Arts Colleges concerning the participation in college dramatic and musical activities, regarding management, professional value, artistic value and personality in overall aspects classified by gender, educational level, major fields of study, grade point average and region. The sample consisted of 383 students randomly selected from a population of students enrolled in Dramatic Arts College in academic year 2003. The instrument used for data collecting was a five point Likert-type rating scale questionnaire. The statistical methods used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one – way analysis of variance and Scheffe's paired test.

The research finding revealed that :

1. Students perceived dramatic and musical activities in overall aspects as highly appropriate. When considered in each aspect, the students' opinions showed that artistic value aspect was at the highest level. While management, professional value and personality aspects were at the high level of appropriateness.
2. There was no significant difference between the opinions of male and female students concerning the participation in dramatic and musical activities in overall and each aspect.
3. There was no significant difference between the opinions of the students who studied in different educational levels concerning the participation in dramatic and musical activities in overall and in each aspect.
4. There was no significant difference among the opinions of the students from different major fields concerning the participation in dramatic and musical activities in overall and in each aspect.

5. There was no significant difference among the opinions of the students with different grade point overage concerning the participation in dramatic and musical activities in overall and in each aspect.

6. There was no significant difference among the opinions of the students from different regions concerning the participation in dramatic and musical activities in overall and each aspect.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย

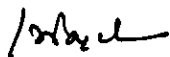
ของ

นางสาววรัญญา เทศนา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

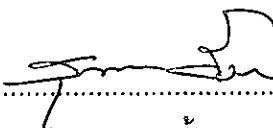
วันที่ 16 เดือน กันยายน พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

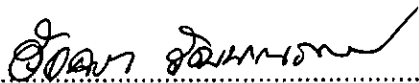
..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.ชนัย วรรณะลี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการวิจัย ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ และอาจารย์ ดร.ชนัย วรรณะลี กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งกรุณาให้ข้อคิด และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม อาจารย์สุกัญญา พยัคฆ์เกษม และอาจารย์ ดร.ชนัย วรรณะลี ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ และทรงคุณค่ายิ่ง ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และกรุณาเอื้อเฟื้อข้อมูล เพื่อให้การทำวิจัยครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในสาขาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ไม่สามารถกล่าวนามได้หมด ที่ได้ช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านต่าง ๆ ตลอดจนกำลังใจที่มีให้เสมอ

ขอขอบคุณนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่เป็นส่วนช่วยเหลือให้การสนับสนุนในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน และปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยกำลังใจที่ได้รับจากคุณพจน์ เทศนา คุณขวัญทิพร เทศนา คุณปัญจมา เทศนา และคุณวรพล เทศนาที่เป็นกำลังใจสำคัญ คอยชื่นชมความสำเร็จของผู้วิจัยด้วยความห่วงใย ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนประสบความสำเร็จ

วรัญญา เทศนา

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการวิจัย	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา	10
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา	11
ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา	13
ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา	14
การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	16
บทบาทของงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา	18
การจัดดำเนินงานและบทบาทงานกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของ วิทยาลัยนาฏศิลป์	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
ความมุ่งหมายของการวิจัย	56
วิธีดำเนินการวิจัย	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สรุปผลการวิจัย	57
อภิปรายผล	58
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	75
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	84
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ของแบบสอบถาม	97
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ	101
ประวัติย่อผู้วิจัย	104

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี	34
2 จำนวนและคำร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	39
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน	40
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ด้านการจัดดำเนินงาน เป็นรายชื่อ	41
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี เป็นรายชื่อ	43
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ด้านคุณค่าทางศิลปะ เป็นรายชื่อ	44
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ด้านบุคลิกภาพ เป็นรายชื่อ	46
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ	47
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี	48
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	50
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามภูมิภาค	51
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ	52
14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี	52
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา	53
16	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	54
17	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามภูมิภาค	55

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการกรมศิลปากร	22
2 แผนภูมิแสดงระดับชั้นและชื่อหลักสูตรที่ใช้ในแต่ละระดับชั้น	24
3 โครงสร้างการบริหารงานกิจกรรม	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทยเคลื่อนไหวยุคก่อนข้างรวดเร็ว เพราะความเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยได้ผูกโยงเข้ากับกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งทำให้สังคมไม่สามารถแยกออกมาต่างหากจากสังคมอื่น ๆ ในโลกได้ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงผ่านเศรษฐกิจแบบทุนนิยม รวมถึงความเชื่อมโยงในเชิงข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย ปัจจัย 2 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว ได้ส่งผลต่อการจัดการศึกษาให้เอื้อต่อสภาพสังคมโดยเน้นให้ระบบการศึกษาเป็นระบบที่เพิ่มพูนศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมให้บุคคลมีความเข้าใจและมีทักษะในกระบวนการเรียนรู้เพื่อการศึกษาและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ปรับตัวได้กับสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และสามารถรับข่าวสารใหม่ ๆ นำมาพิจารณาและตัดสินใจ รวมทั้งเป็นกำลังส่งเสริมให้ชุมชนเปลี่ยนแปลงสภาพปัญหาไปสู่สภาพที่พึงประสงค์ได้ การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไทยทุกคนให้มีคุณภาพมีสุขภาพแข็งแรงเป็นคนเก่ง คนดี มีระเบียบวินัย ใฝ่หาความรู้ มีความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545 : 8)

ในการสร้างคุณภาพประชานั้น หน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบก็คือ สถาบันการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาโดยยึดแนวการจัดการศึกษาตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ที่ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องสามารถจัดและส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันที่จัดการศึกษาทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิต เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ รวมทั้งเผยแพร่หรือนำผลงานความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม แต่ในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญานั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงาน การจัดสภาพแวดล้อม การเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาเพราะการทำ

กิจกรรมจะทำให้นักศึกษาเกิดทั้งการเรียนรู้ ทักษะ และประสบการณ์อย่างมาก สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จึงได้ให้การสนับสนุน และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2538 : 117)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร เป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาวิชาชีพพิเศษในด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นต้น (ม.1) ถึงระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (อนุปริญญา) ใน 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) สาขาดุริยางค์ไทย (เป่าพาทย์-เครื่องสาย-คีตศิลป์ไทย) สาขาดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล-คีตศิลป์สากล) และสาขานาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (วิทยาลัยนาฏศิลป์. 2539 : 20-21)

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ โดยมุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะ ความถนัด และพัฒนาความสามารถ ความสนใจ และเพื่อให้เกิดความชำนาญอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและสังคม
2. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ
3. เพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมทักษะฝีมือ ส่งเสริมให้ใฝ่ใจศึกษา เพิ่มพูนความรู้ความสามารถรวมทั้งเป็นการธำรงรักษาสืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยสามารถให้บริการสังคมและประเทศชาติได้

ดังนั้นพันธกิจหลักที่ทางวิทยาลัยนาฏศิลป์ต้องตระหนักถึงคือ เรื่องการอนุรักษ์ ธำรงรักษา และสืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติด้วยการให้บริการสังคมและประเทศชาตินั้น เนื่องจากประเทศจะต้องมีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่เป็นของตนเอง และสืบทอดวัฒนธรรมไปสู่เยาวชนรุ่นต่อไป ปัจจุบันเยาวชนรุ่นใหม่ได้รับกระแสวัฒนธรรมข้ามชาติอย่างรวดเร็วจากสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวจึงต้องทำการอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยพัฒนาแหล่งศิลปวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ และโบราณสถานให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งรายได้ของประชาชน เพื่อเชิญชวนให้คนไทยเที่ยวเมืองไทยและส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น สร้างศูนย์กลางประสานงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ประชาชนและเยาวชน มีบทบาทและกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกับสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน

เป็นศูนย์กลางศิลปะทางด้านวัฒนธรรม (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2544 : 16 - 20) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางวิทยาลัยต้องส่งเสริมบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้และความชำนาญทางด้านศิลปะ โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านการแสดงศิลปวัฒนธรรมได้แก่ นาฏศิลป์ และดนตรี เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนานักศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ในการจัดกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรีนั้นยังมีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญหลายประการ ดังที่ทางวิทยาลัยได้นำนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์ด้านการแสดง เป็นการนำวิชาความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติและได้รับการพัฒนาสติปัญญา บุคลิกภาพ อย่างไรก็ตามยังพบว่านักศึกษาขาดความสนใจ และไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในการจัดกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ต้องประกอบไปด้วยฝ่ายต่าง ๆ มีหน้าที่ที่แตกต่างกันไป อันเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการแสดง ได้แก่ ผู้แสดง ผู้บรรเลง ผู้ขับร้อง ผู้อำนวยการฝึกซ้อมการแสดง กำกับการแสดงและเวที ธุรการ การเงิน เป็นต้น โดยมีนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่ดังกล่าว จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี สรุปได้ 3 ประการ คือ (สุกัญญา พยัคฆ์เกษม. สัมภาษณ์. 2546)

1. ความไม่ชัดเจนของเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรี อาจารย์ผู้ฝึกซ้อมการแสดงจะเป็นผู้คัดเลือกนักศึกษา เพื่อให้ได้รับประสบการณ์จริงในการแสดงที่ตรงกับสาขาวิชาความถนัดของแต่ละคน โดยคัดเลือกจากนักศึกษาที่มีความประพฤติเรียบร้อย มีความรับผิดชอบ เรียนดี และมีฝีมือดีในทักษะสาขาวิชา ซึ่งอาจเป็นเกณฑ์ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งยึดถือปฏิบัติ บางครั้งการคัดเลือกอาจเกิดจากความพึงพอใจของอาจารย์ผู้ฝึกซ้อมการแสดงที่มีต่อนักศึกษาบางคนหรือบางกลุ่มเท่านั้น ทำให้นักศึกษาอีกเป็นจำนวนมากขาดโอกาสในการได้รับประสบการณ์ในทักษะวิชาชีพที่พึงจะได้รับ กล่าวคือ ไม่มีการกระจายโอกาสการได้รับประสบการณ์อย่างทั่วถึง เช่นเดียวกับนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สาขาศรีวิทยาศาสตร์ไทย (ปีพาทย์) ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าเพื่อน ๆ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสได้รับคัดเลือกเข้าร่วมการแสดงทั้งที่เพื่อนมีความสามารถในทักษะที่ดีทางด้านศิลปะเหมือนกับคนอื่น ๆ (จุมล จันทธรรม. สัมภาษณ์. 2546)

2. จำนวนวันฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริง มีระยะเวลาไม่มากนัก เนื่องจากการแสดงในแต่ละเดือนค่อนข้างมีงานการแสดงที่ติดต่อกัน ซึ่งอาจเว้นช่วงแค่ 2 – 3 วันเท่านั้น เช่น ในวันที่ 3 และ 5 ของเดือนกรกฎาคม 2546 จากรายงานสรุปการปฏิบัติงานการแสดงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร มีงานพระราชทานเพลิงศพ ซึ่งใช้รายการแสดงโชว์ที่เป็นชุดการแสดงเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้องใช้ผู้แสดงคนเดิม ทำให้บางครั้งไม่สามารถกระจายโอกาสในการได้รับประสบการณ์ด้านการแสดงของนักศึกษาได้เท่าที่ควร นอกจากนี้นักศึกษาที่ต้องเข้าร่วมการแสดงบ่อยครั้งเกินไปก็ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน เพราะต้องอุทิศตนเสียสละเวลาบางส่วนในการเรียน รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุล่วงวัตถุประสงค์ ซึ่งส่งผลต่อผลการเรียนที่ลดลง นอกจากนี้ นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สาขานาฏศิลป์ไทย (ละคร) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการเรียนที่ลดลงว่ามีสาเหตุเนื่องมาจากเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน เพราะบางคนมีงานการแสดงบ่อยครั้งซึ่งต้องใช้เวลาเรียนในการฝึกซ้อมการแสดง (วราลักษณ์ ร่วมโพธิ์. สัมภาษณ์. 2546)

3. ปัญหาการรับงานแสดงของนักศึกษาจากหน่วยงานและองค์กรภายนอก ที่มีได้ผ่านทางวิทยาลัย นักศึกษาอาจเลือกที่จะขาดงานการแสดงของทางวิทยาลัย เนื่องจากได้รับค่าตอบแทนที่มากกว่า เพราะค่าตอบแทนที่ได้รับวิทยาลัยจำเป็นต้องแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนที่หนึ่ง 40% จัดแบ่งเป็นเงินส่วนกลางของวิทยาลัย อีกส่วนหนึ่ง 60% เป็นค่าตอบแทนที่ต้องจัดแบ่งให้แก่ นักศึกษาทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรีในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังมีงานการแสดงที่นักศึกษามีได้รับค่าตอบแทน กล่าวคือ งานที่ทางวิทยาลัยยินดีและสมัครใจที่จะให้การช่วยเหลือโดยมิได้รับค่าตอบแทนใด ๆ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาหลีกเลี่ยงหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมดังที่ นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สาขาดุริยางค์ไทย (คีตศิลป์ไทย) ได้กล่าวถึง เพื่อน ๆ ที่มักหลีกเลี่ยงงานการแสดงของวิทยาลัย เพราะเห็นว่าค่าตอบแทนที่ได้รับอาจไม่มากนักจากการเข้าร่วมกิจกรรม (ภมรรัตน์ โพธิ์สัตย์. สัมภาษณ์. 2546)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย อันจะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุง กำหนดการวางแผน การจัดดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรีให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าของศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาค

ความสำคัญของการวิจัย

ผลงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของนักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุง กำหนด การวางแผน การจัดดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมนาฏศิลป์ และดนตรีแก่นักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 807 คน จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปี

1.2.1 นักศึกษาชั้นสูงปีที่ 1

1.2.2 นักศึกษาชั้นสูงปีที่ 2

1.3 สาขาวิชา

1.3.1 สาขานาฏศิลป์ไทย

1.3.2 สาขาดุริยางค์ไทย

1.3.3 สาขานาฏศิลป์สากล

1.3.4 สาขาดุริยางค์สากล

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

1.4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.5 ภูมิภาค

1.5.1 ภาคเหนือ

1.5.2 ภาคกลาง

1.5.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.5.4 ภาคใต้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ใน 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพ นาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าของศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปได้ทั้ง ในรูปธรรม และนามธรรม ซึ่งเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ โดยในวิจัยนี้ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี

2. **การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี** หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาสติปัญญา บุคลิกภาพ และฝึกประสบการณ์ในการแสดง ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้น หรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

จากหน่วยงาน องค์การทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ การจัดงานประเพณีในวันสำคัญและอื่น ๆ เพื่อการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ในวิจัยนี้ หมายถึงการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีใน 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าของศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ

2.1 ด้านการจัดดำเนินงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี เพื่อการส่งเสริม การอนุรักษ์ สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยการให้บริการสังคมในรูปแบบการแสดง และรูปแบบเชิงวิชาการ โดยการขอความร่วมมือจากหน่วยงานในภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งทางวิทยาลัยกำหนดการวางแผนการรับงานแสดงและจัดดำเนินงาน โดยมอบหมายให้แต่ละฝ่ายร่วมรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีในแต่ละครั้ง ซึ่งได้แก่ งานกิจกรรมการแสดง งานประชาสัมพันธ์ งานเครื่องดนตรีไทย งานเครื่องแต่งกายไทย เป็นต้น

2.2 ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี หมายถึง ประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับอันเป็นผลที่เกิดจากการแสดงความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ซึ่งส่งผลจากประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรี เชื่อมโยงไปถึงความเป็นเลิศทางด้านวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี และเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาในการนำความรู้และประสบการณ์ไปประกอบอาชีพศิลปินด้านการแสดง หรือเป็นครูสอนนาฏศิลป์และดนตรี

2.3 ด้านคุณค่าของศิลปะ หมายถึง ประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับจากการแสดงความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ซึ่งเชื่อมโยงกับการส่งเสริม พัฒนานักศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะในสาขาศิลปะการพ้องรำ (นาฏศิลป์) การดนตรี (ดุริยางคศิลป์) การขับร้องเพลง (คีตศิลป์) ซึ่งเป็นศิลปะแขนงที่มีความสำคัญอันเป็นเครื่องแสดงความเป็นอารยของชาติ ตลอดจนสร้างความรุ่งเรืองและความเป็นเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรม

2.4. ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง บุคลิกภาพ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาขึ้นในตัวของนักศึกษา อันเป็นผลเนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ได้แก่ การแสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างเหมาะสม

3. นักศึกษา ในวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

4. วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในวิจัยนี้ หมายถึง สถาบันการศึกษาที่จัดหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านนาฏศิลป์ และดนตรีซึ่งเป็นแหล่งรวมวิชาชีพทางศิลปะ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ใน 4 สาขาวิชาดังนี้

- 4.1 สาขานาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย โขน ละคร
- 4.2 สาขาดุริยางค์ไทย ประกอบด้วย ปี่พาทย์ เครื่องสายไทย คีตศิลป์ไทย
- 4.3 สาขานาฏศิลป์สากล ได้แก่ บัลเลต์
- 4.4 สาขาดุริยางค์สากล ประกอบด้วย ดุริยางค์สากล คีตศิลป์สากล

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการเรียนที่นักศึกษาได้จากการประกอบกิจกรรมในการเรียน โดยถือเอาคะแนนเฉลี่ยสะสมนับตั้งแต่แรกเข้าศึกษาถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 แบ่งได้ดังนี้

5.1 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

5.2 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาตั้งแต่ 2.50 – 2.99

5.3 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาตั้งแต่ 2.49 และต่ำกว่า

6. ภูมิภาค ในวิจัยนี้ หมายถึง ที่ตั้งของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ แบ่งเป็น

- 6.1 ภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ และวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย
- 6.2 ภาคกลาง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
- 6.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ และวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
- 6.4 ภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านต่างกัน
2. นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านต่างกัน
5. นักศึกษาที่เรียนอยู่ภูมิภาคต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ผู้วิจัยจัดลำดับเนื้อหาสาระสำคัญ ดังนี้ ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา บทบาทของงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การจัดดำเนินงานและบทบาทงานกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

มีผู้ให้ความหมายกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ที่แตกต่างกันไป เช่น กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง ได้แก่ กิจกรรมร่วมหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมสัมพันธ์ ดังที่ เฟรดเดอริค (Frederick) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่าหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาจัดดำเนินการขึ้นเอง โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นเรียน หรือสำเร็จการศึกษา (Frederick, 1959 : 51-52) สอดคล้องกับ จินตนา ยูนิพันธุ์ ที่ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า หมายถึง โครงการและการดำเนินงาน ซึ่งนักศึกษาหรือสถาบันการศึกษาจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความสมัครใจโดยเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากอาจารย์ซึ่งเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมายของโครงการที่กำหนดไว้ โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมเองและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา (จินตนา ยูนิพันธุ์, 2525 : 119-121) ในขณะที่ สตรูป (Stroup) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นมีทั้งส่วนที่เป็นทางการ และส่วนที่ไม่เป็นทางการอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่เป็นทางการเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นด้วยความสมัครใจไม่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในห้องเรียนหรือไม่ระบุไว้ในหลักสูตร ต้องเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาให้การยอมรับ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำปรึกษา ส่วนกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการเป็นกิจกรรมที่นักศึกษากลุ่มหนึ่งจัดขึ้นโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสถาบันอุดมศึกษา เช่น กิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นเพื่อการประท้วง หรือต่อต้านผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา หรือรัฐบาล เป็นต้น (สำเนาวัชรศิลป์, 2538 : 118 ; อ้างอิงจาก Stroup.

1964) นอกจากนี้นักศึกษายังจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่ บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา กิจกรรมนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษา หมายรวมถึงการทำงานที่สถาบันจัดให้แก่นักศึกษาหรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกันขึ้นเอง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 145)

กล่าวโดยสรุปกิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดดำเนินงานตาม ความสนใจ ความสมัครใจ ความสามารถและความถนัด โดยได้รับการดูแลให้การสนับสนุนส่งเสริม จากอาจารย์และสถาบันการศึกษา มุ่งให้นักศึกษาได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และวิชาการที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนหรือผลประโยชน์อื่นใดต่อการเรียน

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

ในการประชุมสัมมนาผู้บริหาร ด้านกิจการนิสิตนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย สรุปว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งของการศึกษาในระดับปริญญาตรี การพัฒนานิสิตนักศึกษา เป็นตัวชี้การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในอนาคต การศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็น จุดเชื่อมระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ กิจกรรมในห้องเรียนและในสังคมจึงมีส่วนอย่างมากในการหล่อหลอม นักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การส่งเสริม และสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย หรือสถาบันต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2537 : 8)

1. เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา และสัมนากิจกรรม
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้านศิลป วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
4. เพื่อให้นิสิตศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชนและเสริมสร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคมอันจะ ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งที่สังคม

6. เพื่อเสริมสร้างความนิยมนด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม
ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็น
หมู่คณะ

7. เพื่อส่งเสริมพละทานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ

8. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

จาไมอัล (นันทวรรณ แก้วเอี่ยม. 2531 : 9 ; อ้างอิงจาก Jamias. 1969 : 12) กล่าวถึง
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อฝึกฝนการมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตแห่งประชาธิปไตย
2. เพื่อพัฒนาสติปัญญา และสร้างความกระตือรือร้นให้แก่ นิสิตนักศึกษา
3. เพื่อฝึกนิสิตนักศึกษาด้านศิลปะ และความงามของสังคม
4. ให้นิสิตนักศึกษาได้ค้นพบ และพัฒนาความสามารถพิเศษด้วยตนเอง
5. สร้างเสริมความร่วมมือในสังคม
6. สร้างโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้สำนึกถึงกฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับ
7. พัฒนา และสร้างความสนใจของนิสิตนักศึกษา
8. สร้างเสริมขวัญของสถาบันการศึกษา

นอกจากนี้ สำเนา ขจรศิลป์ ได้เน้นสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม
นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา คือ (สำเนา ขจรศิลป์. 2538 : 120-121)

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการแก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษามุ่งที่จะกระทำสิ่ง 3 ประการ คือ จัดกิจกรรมเพื่อตัวนักศึกษา เพื่อสถาบัน
การศึกษา และเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับสังคม นอกจากนั้นกิจกรรมนักศึกษาจัดเป็นการให้โอกาส
แก่นักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ และพัฒนาตนเองเรียนรู้สิ่งใหม่ ตลอดจนเกิด

ทักษะในความรู้ที่มีมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ก็มีวัตถุประสงค์เพื่อการธำรงรักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา ส่งเสริมความรู้ ความสามารถทั้งทางด้านวิชาการ และการฝึกทักษะทางด้านศิลปะให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ส่งเสริมการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ให้รู้จักการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับ มอบหมายสามารถนำความรู้จากประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพและสังคม ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และสาธารณชน เป็นต้น (วิทยาลัยนาฏศิลป์. 2530 : 52-54)

จึงอาจสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาบุคคลให้สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความพร้อมและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ตลอดจนดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่นักศึกษาจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้ ย่อมต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความเจริญเติบโต ทางด้านสติปัญญา ความคิด ทักษะ ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อ การพูดและการกระทำของตนเอง สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับนับถือ รักใคร่และทำงานร่วมกับผู้อื่น อย่างได้ผลสำเร็จ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 144) ยีเกอร์ (Yeager. 1959) ให้ความคิดเห็น และสนับสนุนแนวคิดในเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า การจัดกิจกรรมในสถานศึกษาและชุมชนนั้น ก็เพื่อส่งเสริมความสนใจ และความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้มีพัฒนาการและสัมฤทธิ์ผล สูงสุด นอกจากนี้ยังช่วยสร้างนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประโยชน์ต่อสังคม เพราะเมื่อนักศึกษา เกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) กระบวนการนี้ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระวิชาเกิดความประทับใจ และสามารถลงมือปฏิบัติให้เกิดผลได้ ความสำคัญของกิจกรรม นักศึกษาอาจสรุปได้ดังนี้ คือ (ลำเนาวิ ขจรศิลป์. 2538 : 122-124)

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองความสนใจ และความ ต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักศึกษากำลังอยู่ในวัยคนหนุ่มสาวที่มีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็น ต้องการที่จะกระทำสิ่งที่สามารถพัฒนาตนเองในกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ใช้พลังร่างกาย และความคิดตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและความสนใจที่เหมาะสม กับตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา และยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาด้วย

3. ความสำคัญต่อประเทศ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยมีรูปแบบที่หลากหลายนอกจากจะทำให้ให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ ยังส่งผลทำให้ประเทศได้รับการพัฒนาและมีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักศึกษา ในเรื่องของการส่งเสริมประสบการณ์วิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ให้ลึกซึ้งกว้างขวางพอที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการ และวิชาชีพให้เกิดความองอาจทางสติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป การส่งเสริมกิจกรรมวิชาการ และการแสดงทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย การให้บริการทางสังคมและชุมชน ส่งเสริมให้นักศึกษามีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นการพัฒนานุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยของนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย มีจรรยาบรรณทางคุณธรรมและวัฒนธรรม มีความรัก และความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนให้อารักษ์เอกลักษณะทางศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกสมบัติล้ำค่าของชาติให้สืบทอดสืบไป (วิทยาลัยนาฏศิลป์. 2530 : 1)

กิจกรรมนักศึกษา จึงมีความสำคัญต่อนักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ชีวิตที่จำลองไว้ในมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ มีศักยภาพพร้อมที่จะเผชิญกับประสบการณ์จริงในการดำรงชีวิตประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข และประสบผลสำเร็จในชีวิต

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

การจำแนกประเภทของกิจกรรมนักศึกษา มีการจำแนกที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของหลักการ และสถาบันแต่ละแห่ง ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดประเภทของกิจกรรมนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาในการจัดกิจกรรม โดยแบ่งเป็น 6 ประเภท คือ

1. กิจกรรมส่วนกลาง อันได้แก่ องค์การนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา
2. กิจกรรมวิชาการ อันได้แก่ ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
3. กิจกรรมกีฬา อันได้แก่ ชมรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ชมรมฟุตบอล ชมรมกรีฑา เป็นต้น

4. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม อันได้แก่ ชมรมศิลปะ หรือชมรมวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย ชมรมอีสาน เป็นต้น

5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อันได้แก่ ชมรมกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์ เป็นต้น

6. กิจกรรมนันทนาการ อันได้แก่ กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การสังสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นต้น (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2541 : 10)

พราคาช (Prakash) ได้แบ่งกิจกรรมนักศึกษาออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ตามเนื้อหากิจกรรม ดังนี้ (จินตนา ยูนิพันธุ์. 2525 : 123-124 ; อ้างอิงจาก Prakash. 1969)

1. กิจกรรมด้านส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เช่น ปาฐกถา การอภิปราย การได้วาที เป็นต้น
2. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เช่น การแสดงละคร เป็นต้น
3. กิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เช่น การจัดงานรื่นเริง เต้นรำ ทักษนาจร เป็นต้น
4. กิจกรรมทางด้านกีฬา และดนตรี
5. ชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย เป็นต้น
6. กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น ช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก

ผู้ประสบภัย เป็นต้น

7. โครงการระหว่างวิทยาลัย
8. โครงการช่วยเหลือพิเศษต่าง ๆ

นอกจากนี้กิจกรรมนักศึกษา อาจแบ่งรูปแบบตามการพัฒนานิสิตนักศึกษา ได้ดังนี้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 148-149)

1. กิจกรรมพัฒนาการปกครองตนเอง ได้แก่ องค์การบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา สโมสรนักศึกษา สภานิสิตนักศึกษา กิจกรรมเหล่านี้ฝึกให้นิสิตรู้จักทำงานร่วมกัน ฝึกการตัดสินใจและรับผิดชอบงานต่าง ๆ ตามระบบวิธีของระบอบประชาธิปไตย

2. กิจกรรมพัฒนาสติปัญญา ได้แก่ กิจกรรมชมรมวิชาการต่าง ๆ เช่น ชมรมได้วาที ชมรมรัฐศาสตร์ เป็นต้น

3. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนามรรยาท และระเบียบประเพณีในการอยู่ร่วมกับคนในสังคม เช่น ชมรมพัฒนาบุคลิกภาพ ปัจจุบันกิจกรรมนิสิตนักศึกษาประเภทนี้มีน้อยมากในสถาบันอุดมศึกษา

4. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและความพร้อมเพรียง ได้แก่ ชมรมกีฬาต่าง ๆ เช่น ชมรมฟุตบอล ชมรมบาสเกตบอล

5. กิจกรรมพัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งฝึกให้นิสิตนักศึกษามีความตระหนักในบทบาทของการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคม หรือประเทศ เช่น ชมรมบริจาคโลหิต ค่ายอาสาพัฒนา ชมรมพิทักษ์ธรรมชาติ

6. กิจกรรมพัฒนาศีลธรรม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของนิสิตนักศึกษาให้มีความประพฤติและจริยาวัตรงดงาม เป็นที่ประสงค์แก่สังคม ได้แก่ ชมรมพุทธศาสตร์ เป็นต้น

7. กิจกรรมพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาควรสนับสนุนให้มีกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาติ เช่น ชมรมดนตรี ชมรมนาฏศิลป์ ชมรมวรรณศิลป์ ชมรมศิลปะ เป็นต้น

8. กิจกรรมสันตนาการ ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาใช้เวลาว่างพักผ่อนหรือทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ เช่น ชมรมถ่ายภาพ ชมรมทัศนศึกษา เป็นต้น

9. ชมรมพัฒนาอาชีพ ได้แก่ กิจกรรมที่เตรียมนิสิตนักศึกษาไปสู่อาชีพในอนาคต เช่น ชมรมนักธุรกิจ ชมรมนักประชาสัมพันธ์

10. กิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาเกิดความสนใจในการเมืองเพื่อการเข้าสู่พรรคการเมืองในอนาคต

ส่วนประเภทของกิจกรรมวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น แบ่งประเภทของกิจกรรม (สุกัญญา พยัคฆ์เกษม. สัมภาษณ์. 2546) เป็นดังนี้

1. กิจกรรมในหลักสูตร ได้แก่ ชมรมต่าง ๆ เช่น ชมรมโยคะเพื่อความงาม ชมรมลีลาศ ชมรมนาฏศิลป์ 4 ภาค ชมรมดนตรีสากล และกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี

2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ กิจกรรมการแสดง กิจกรรมวันสำคัญทางสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การแข่งขันกีฬาภายใน เป็นต้น

ดังนั้น ประเภทของกิจกรรมนักศึกษาโดยทั่วไป จึงหมายถึง การจัดกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละสถาบันที่มีความแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ นโยบายของสถาบัน โดยอาจจัดตามลักษณะของกิจกรรม อย่างไรก็ตามกิจกรรมจะต้องทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนา ตอบสนองความสนใจและความสนใจจากนักศึกษา ซึ่งไม่ขัดกับนโยบายของสถาบันการศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเป็นเพียงบทบาทอย่างหนึ่งในหลาย ๆ บทบาทที่มหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่ให้การศึกษาแก่สังคมและพยายามจะแสดงให้เห็นคุณค่าทางการศึกษาด้านเสรีภาพในการแสดงออกของนักศึกษาด้วยการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความสนใจ ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมด้วยความสมัครใจ นอกจากนี้

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจะมีความแตกต่างกันไปตามทัศนคติต่อกิจกรรมนั้น ๆ

ลำเนาวัลย์ ขจรศิลป์ (2527 : 370-374) ได้ทำการวิจัยแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2528-2530) โดยศึกษาจากผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกิจกรรมเสริมหลักสูตร นิสิต นักศึกษาที่เป็นกลุ่มผู้นำ และนิสิต นักศึกษาทั่วไป ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยและสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจากทุกภาคของประเทศ พบว่า นิสิต นักศึกษาที่เป็นผู้นำในการทำกิจกรรม และนิสิต นักศึกษาทั่วไป มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกันว่ากิจกรรมนักศึกษาโดยทั่วไป ช่วยสร้างความสามัคคีและช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ กิจกรรมด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ และเป็นผู้มีระเบียบวินัย กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษามีระดับจริยธรรมดีขึ้น ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจและมีทักษะในด้านศิลปวัฒนธรรมมากขึ้น ตลอดจนช่วยทำนุบำรุง เผยแพร่และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา ช่วยให้เข้าใจความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยจากสภาพจริงช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ทางวิชาการของตนในการพัฒนาชนบท ส่วนคาลิช และเบอร์ตส์ (สมชาย บุญญบาล. 2541 : 22 ; อ้างอิงจาก Kalish and Bertes. 1960 : 249) ศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยฮาวาย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความรู้และความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจะมีทัศนะที่ดีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา และมีผลต่อการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้วย นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่น ๆ อีกหลายประการ ภาวนา ใจประสาท (2534 : 101) ศึกษาการดำรงชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านิสิตชายเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาระหว่างคณะสูงกว่านิสิตหญิง และนิสิตหญิงสนใจกิจกรรมการดักบาตรข้าวสารอาหารแห้งในวันดักบาตรเทโวสูงกว่านิสิตชาย ฉะนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของตัวแปรเพศ และลักษณะของกิจกรรม สำหรับสุวรรณ สุขสมภักดิ์ (2530 : 74) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราชในด้านการจัดกิจกรรมของนิสิต เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปีพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยในด้านการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน และธีระ นทีวุฒิกุล (2521 : 43-46) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ภูมิฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาและรายได้ของครอบครัวของนิสิตปรากฏว่า จากการวิเคราะห์นิสิตหญิงและนิสิตชาย นิสิตที่มีอายุแตกต่างกัน และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่เผยแพร่เอกลักษณ์ในรูปแบบของการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ด้วยการจัดกิจกรรมของวิทยาลัยหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน โดยให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมฝึกประสบการณ์ในการแสดง พัฒนาสติปัญญา บุคลิกภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองตลอดจนเกิดความรัก ทหวงแหน และช่วยกันอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตาม นักศึกษาย่อมมีความแตกต่างกันทั้งในด้านคุณลักษณะ และภูมิหลังทางสังคมแม้ว่านักศึกษาจะอยู่ในสถาบันเดียวกัน อยู่ในคณะวิชาเดียวกัน หรืออยู่ในสาขาวิชาเดียวกัน นักศึกษาแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย เจตคติ และระดับคุณธรรม พันธุกรรม และสภาพแวดล้อมของแต่ละคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาทั้งสิ้น

ดังนั้น การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งเพื่อการพัฒนานักศึกษาในด้านวุฒิภาวะให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก นอกจากนี้ยังฝึกทักษะและประสบการณ์อันเป็นพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคตของนักศึกษา

บทบาทของงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

การจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น สิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ นิสิต นักศึกษาในฐานะผู้ดำเนินกิจกรรม อาจารย์ในฐานะที่ปรึกษาและเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรม และสถาบันการศึกษาในฐานะผู้สนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรม รวมถึงปรัชญาการศึกษาและสภาวะของสังคมนั้น ๆ

ความเป็นมาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในปี 332 ก่อนคริสต์ศตวรรษ พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช (Alexander the Great) ได้ทรงก่อตั้งมหาวิทยาลัยอเล็กซานเดรีย (Alexandria University) ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยมาซิโดเนียน (Macedonian) นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรม ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ต่อมาเมื่อสถาบันอุดมศึกษาเกิดขึ้นหลายแห่งในทวีปยุโรป เช่น มหาวิทยาลัยซาเลร์โน (Salerno University) และมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด (Oxford University) นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้ร่วมกันทำกิจกรรมวิชาการขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ตนเอง ในประเทศสหรัฐอเมริกาวิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี (William and Mary College) เป็นวิทยาลัยแห่งแรกที่ได้จัดตั้งองค์การนักศึกษาขึ้นในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นักศึกษาได้รู้จักร่วมกันทำงานอย่างมีอิสระ ต่อมามหาวิทยาลัยหลายแห่งก็ได้จัดให้มีองค์การนักศึกษาขึ้น นอกจากนี้ในระหว่างปี ค.ศ. 1970-1980 นักศึกษายังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านบริการ และในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ

สหรัฐอเมริกาส่วนมากก็ได้เปิดสอนวิชาทางด้านการเป็นผู้นำ (Leadership) ให้แก่นักศึกษาที่ทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอีกด้วย (สำเนาฯ ขจรศิลป์. 2524 : 1-2)

สำหรับบทบาทของงานกิจกรรมนักศึกษาในประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้ คือ

1. ระยะก่อน พ.ศ. 2513 เป็นระยะก่อนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศไทยมิได้มีการติดต่อกับต่างประเทศมากนัก กิจกรรมนักศึกษาจึงเน้นหนักในด้านยุวชนทหาร การกีฬา เนตรนารี และการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา จนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีนักศึกษาไทยเดินทางไปศึกษาในต่างประเทศทำให้การศึกษาแผนใหม่เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในวงการศึกษาของไทย โดยเฉพาะด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ประเภทของกิจกรรมที่ได้รับความนิยมก็คือ กิจกรรมด้านกีฬา ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ที่ได้รับความสนใจมากโดยทั่ว ๆ ไป ได้แก่ กิจกรรมประเภทบันเทิง เช่น ทักษะศึกษา การจัดงานสังสรรค์ งานรับน้องใหม่ เป็นต้น นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งก็ดำเนินการจัดกิจกรรมประเภทที่มุ่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบ้าง กิจกรรมประเภทวิชาการ เช่น การจัดติว และกิจกรรมที่นักศึกษาเริ่มกระทำบ้างในช่วงเวลานี้ และกระทำบ่อยขึ้นในช่วงหลังจากปี พ.ศ. 2513 คือ การประท้วงเกี่ยวกับสภาพของสังคม เป็นที่น่าสังเกตว่ากิจกรรมนักศึกษาในช่วงนี้ยังไม่มีประเภทของกิจกรรมมากนัก เพราะการที่นักศึกษาเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาช่วงดังกล่าว มุ่งศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะเกี่ยวกับวิชาการ เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตเป็นหลักสำคัญ

2. ระยะระหว่าง 2513-2519 ในช่วงนี้เป็นระยะที่มีความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาหลายอย่าง ประการแรกคือการจัดตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เมื่อปี 2513 ซึ่งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษามีระบบมากขึ้น และทำให้การร่วมมือกันระหว่างนักศึกษาของสถาบันต่าง ๆ มีมากขึ้น กิจกรรมการประท้วงเกี่ยวกับสภาพสังคมโดยนักศึกษามีจำนวนมากขึ้นทั้งการประท้วงเพื่อการต่อต้านต่างประเทศ ประท้วงกิจกรรมภายในของมหาวิทยาลัย และเรื่องภายนอกมหาวิทยาลัย ต่อมาเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษาในช่วงระยะนี้ กล่าวคือ กิจกรรมนักศึกษาได้เปลี่ยนรูปไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองมากขึ้น จนกล่าวได้ว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการปฏิรูปการเมือง นั่นคือการรวมตัวของนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในการประท้วงเพื่อเรียกร้องให้มีการปรับปรุงระเบียบแบบแผนการปกครองเสียใหม่จากระบบการปกครองแบบเผด็จการเป็นระบอบประชาธิปไตย

3. ระยะตั้งแต่ 2519 เป็นต้นมา ในช่วงแรกกิจกรรมนักศึกษาถูกจำกัดเพียงด้านกีฬาและวัฒนธรรมเท่านั้น เนื่องจากต้องเป็นไปตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินโดยมีนโยบายให้ยกเลิกสโมสรองค์การนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ทั้งหมด ต่อมาระยะหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 กิจกรรมนักศึกษาได้มีการตื่นตัวมากขึ้นในเรื่องชมรมทางวิชาการ

ต่าง ๆ และชมรมอื่น ๆ มากมาย รวมถึงชมรมค่ายอาสาสมัครที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาชุมชน ดังนั้นในช่วงนี้กิจกรรมนักศึกษาได้จำกัดอยู่เพียงในขอบเขตของสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น แต่ยังคงขยายครอบคลุมไปถึงภายนอกสถาบันด้วย (จินตนา ยูนิพันธุ์, 2525 : 125-128)

สำเนาวั ชวรศิลป์ ได้กล่าวถึง บทบาทของงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษามาก มหาวิทยาลัยของรัฐได้ให้การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างกว้างขวาง แต่สถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็กอีกหลายแห่งยังมีข้อจำกัดในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ข้อจำกัดดังกล่าวคือ การขาดแคลนงบประมาณ และบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารและการให้คำปรึกษากิจกรรมนักศึกษา จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็กโดยทั่วไปมีจำนวนชมรมกิจกรรมนักศึกษา และโครงการกิจกรรมนักศึกษาน้อยมาก นอกจากนั้นสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากยังมิได้นำเอาวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา และการบริหารมาพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาอย่างแท้จริง (สำเนาวั ชวรศิลป์, 2539 : 38-39)

จึงอาจกล่าวได้ว่างานกิจกรรมนักศึกษา นอกจากจะมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ยังเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ และการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ ชุมชน และสังคม ตลอดจนเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันการศึกษา

การจัดดำเนินงานและบทบาทงานกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์

วิทยาลัยนาฏศิลป์ (วิทยาลัยนาฏศิลป์, 2539 : 15) เดิมมีชื่อว่า "โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์" เปิดสอนเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2477 นับเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกที่ทำให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนนี้คือ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีคนแรกของกรมศิลปากร ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2478 ทางราชการมีความประสงค์ที่จะให้วิชาศิลปะทางโขน ละคร และดนตรีมารวมอยู่ในสังกัดเดียวกัน จึงได้โอนครูอาจารย์ทางสายศิลปะและดุริยางคศิลป์ กับศิลปินประจำราชสำนักของพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเครื่องดนตรี เครื่องโขน เครื่องละครของหลวงบางส่วนจากกระทรวงวังให้มาอยู่ในสังกัดกรมศิลปากร กรมศิลปากรจึงแก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น กล่าวคือในวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2478 พระสารสาสน์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการได้มีคำสั่งตั้งโรงเรียนศิลปากรสอนวิชาช่างปั้น ช่างเขียน และช่างรัก ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร และให้โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ไปรวมเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนศิลปากร เรียกชื่อเฉพาะแผนกนี้ว่า "โรงเรียน

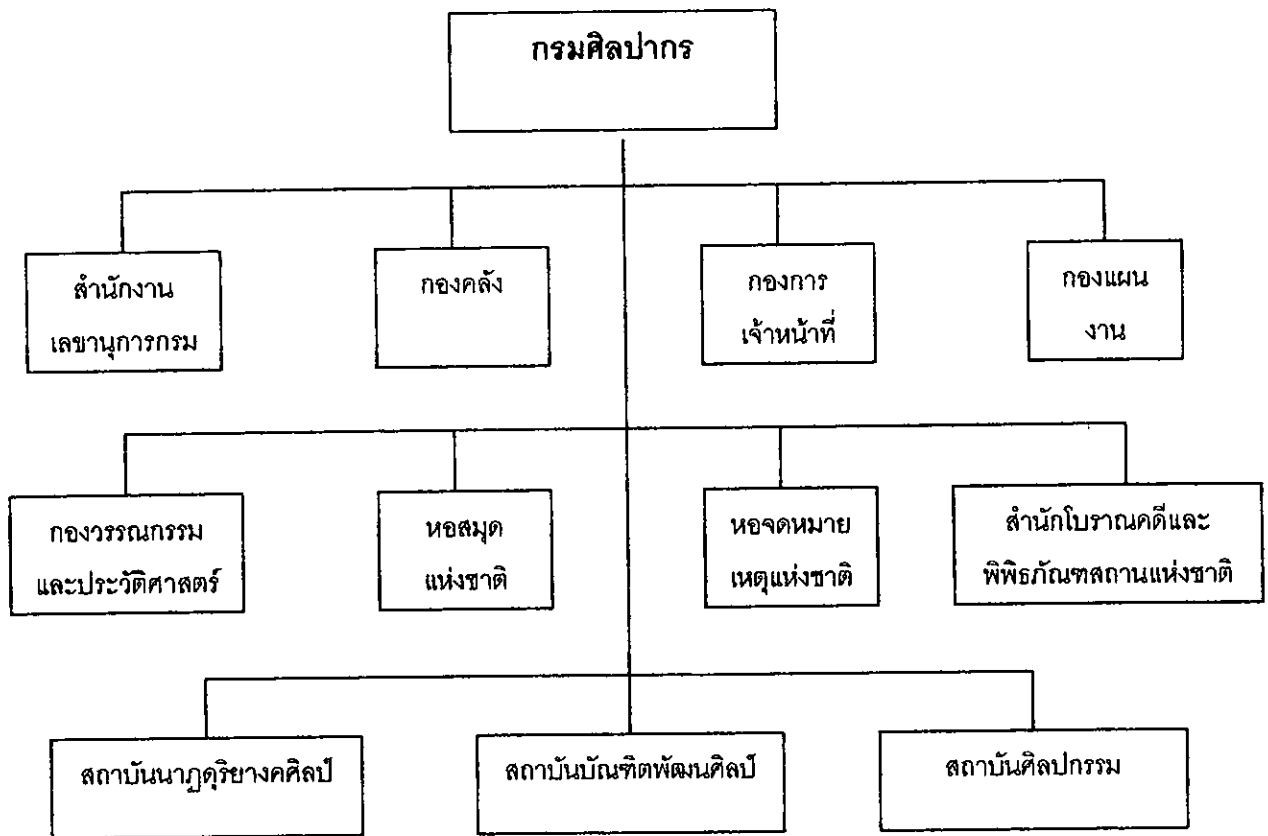
ศิลปากรแผนกดุริยางค์" ให้การศึกษาวิชาศิลปะทางดนตรีปี่พาทย์ และละคร ระบำ แต่ยังไม่มีชน ต่อมาวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2485 มีประกาศพระราชกฤษฎีกา จัดแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากร ใหม่ให้ยุบกองโรงเรียนและให้ "แผนกช่าง" ของโรงเรียนศิลปากรไปขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ตั้งขึ้นใหม่และโอนกรมศิลปากรไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2485 กรมศิลปากรจึงปรับปรุงกิจการกองดุริยางคศิลป์ เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นกองการสังคีต และโอนแผนก นาฏดุริยางค์จากโรงเรียนศิลปากรมาขึ้นอยู่กับกองการสังคีตเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนสังคีตศิลป์" ขึ้นอยู่กับแผนกนาฏศิลป์ แต่เนื่องจากอุปสรรคบางประการและภัยจากมหาสงครามโลกครั้งที่ 2 รวมทั้งราชการได้ยืมสถานที่ไปใช้ในราชการอย่างอื่น ระหว่าง พ.ศ. 2485 – พ.ศ. 2487 การศึกษา ของโรงเรียนสังคีตศิลป์จึงหยุดชะงักไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

พ.ศ. 2488 ภายหลังสิ้นสุดมหาสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วนายกรัฐมนตรี (จอมพล ป. พิบูลสงคราม) ได้มีบัญชาให้แก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลป์ขึ้นใหม่ และเปลี่ยนชื่อ เป็น "โรงเรียนนาฏศิลป์" มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นสถานศึกษานาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ของทางราชการ
2. เพื่อบำรุงรักษา เผยแพร่นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ประจำชาติไทย
3. เพื่อให้ศิลปะทางดนตรี และโขน-ละครภายในประเทศมีฐานะเป็นที่ยกย่องดังในนานา ประเทศ

เมื่อเปิดโรงเรียนนาฏศิลป์ ในปี พ.ศ. 2488 มีนักเรียนเก่าเหลืออยู่ในโรงเรียนสังคีตศิลป์ 33 คน เป็นนักเรียนหญิงทั้งสิ้น จึงได้เปิดรับสมัครเด็กชายเข้าฝึกโขนเป็นจำนวนประมาณ 60 คน และนับตั้งแต่นั้นมาจำนวนนักเรียนก็เพิ่มขึ้นทุกปี และโรงเรียนนาฏศิลป์ก็ขยายการศึกษาทั้ง นาฏดุริยางคศิลป์ไทย และสากล

ต่อมาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2504 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากร ออกเป็นกองต่าง ๆ และมีกองศิลปศึกษาเพิ่มขึ้น โรงเรียนนาฏศิลป์จึงโอนจากกองการสังคีตมาขึ้นกับ กองศิลปศึกษา และได้รับการยกฐานะให้เป็น "วิทยาลัยนาฏศิลป์" เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2515 และในวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกรมศิลปากรใหม่ โดยส่วนหนึ่งได้มีการยุบกองศิลปศึกษาและกองการสังคีต และรวมสองกองเข้าด้วยกัน เรียกชื่อใหม่ว่า "สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์" สังกัดกรมศิลปากร

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการกรมศิลปากร พ.ศ. 2538

ที่มา : กรมศิลปากร . 2539 : 18

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี จึงได้ขยายการศึกษาไปตามเขตภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ จนปัจจุบันกรมศิลปากรมีวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดรวมทั้งสิ้น 12 แห่ง ดังนี้ (กองศิลปศึกษา. 2538 : 9-11)

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ
2. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่
3. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย
4. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
5. วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์
6. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
7. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
8. วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
9. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี

10. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

11. วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

12. วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ได้จัดอยู่ในระบบการศึกษาวชิราวุธ ซึ่งเป็น การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรีให้มีความ ชำนาญเป็นพิเศษตั้งแต่เยาว์วัย และต้องได้รับการฝึกฝนเป็นระยะเวลานาน ดังนั้นการจัดการศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์จึงเป็นการรวมทั้งระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาในสถาบันเดียวกัน ดังนี้ (กองศิลปศึกษา. 2538 : 25-34)

1. ระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ระยะเวลา เรียน 6 ภาคเรียน หรือ 3 ปีการศึกษา มีหน่วยการเรียนรู้รวมทั้งสิ้น 108 หน่วยการเรียนรู้ เรียนวิชาสามัญ และวิชาศิลปตามหลักสูตร ดังนี้

วิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พลานามัย ศิลปศึกษา

วิชาชีพศิลป แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

1.1 สาขานาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย โขน ละคร

1.2 สาขาศรียางค์ไทย ประกอบด้วย เป่าพาทย์ เครื่องสายไทย คีตศิลป์ไทย

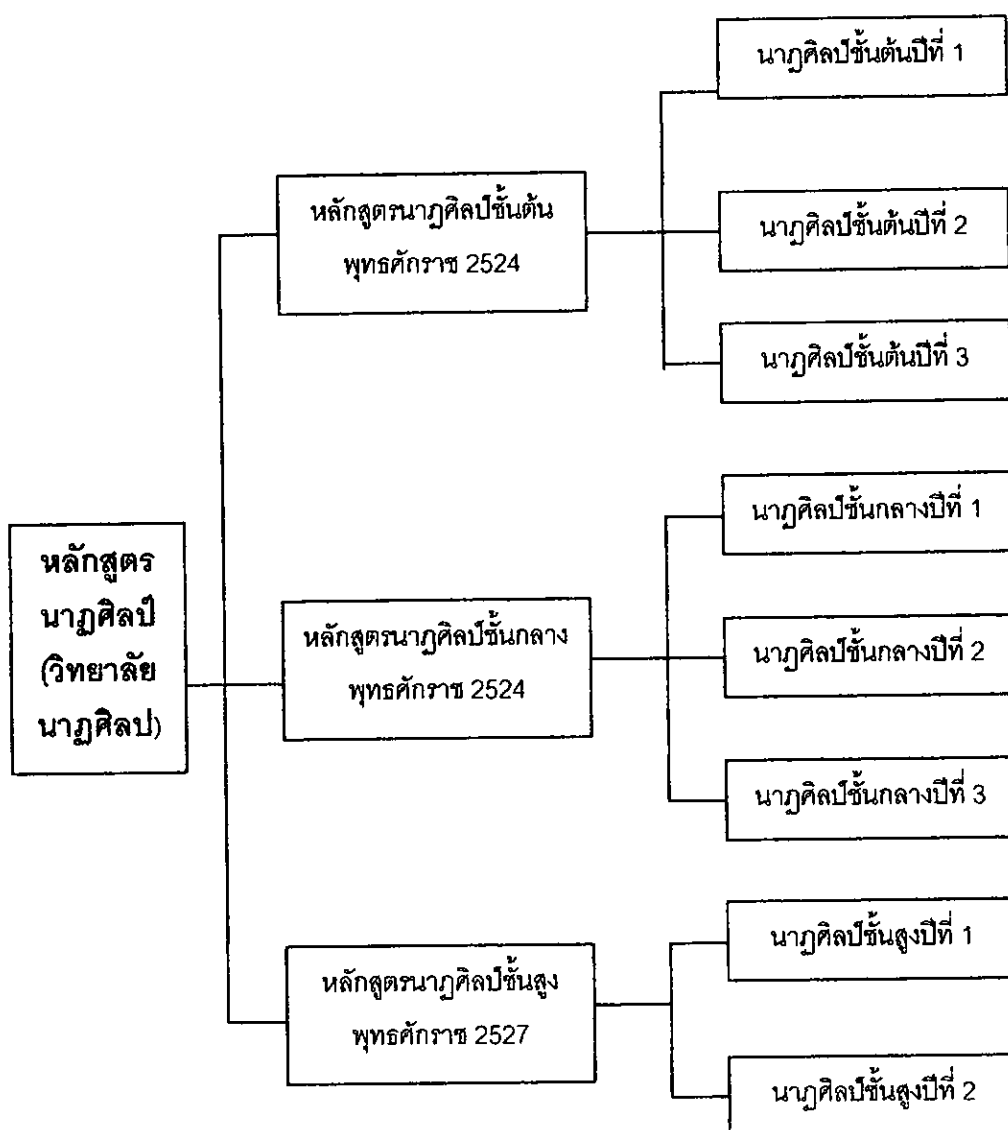
1.3 สาขานาฏศิลป์สากล ได้แก่ บัลเลต์

1.4 สาขาศรียางค์สากล ประกอบด้วย ดุริยางค์สากล คีตศิลป์สากล

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น จะได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นต้น (วุฒิ ปนต.)

2. ระดับนาฏศิลป์ขั้นกลาง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น หรือมัธยมศึกษาตอนต้นใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียน หรือ 3 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ ขั้นต้นมีหน่วยการเรียนรู้รวมทั้งสิ้น 110 หน่วยการเรียนรู้ เรียนวิชาสามัญและวิชาชีพศิลป 4 สาขาวิชา เช่นเดียวกับระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นกลางได้รับประกาศนียบัตร นาฏศิลป์ขั้นกลาง (วุฒิ ปนค.)

3. ระดับนาฏศิลป์ขั้นสูง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นกลาง ใช้ระยะเวลา เรียน 4 ภาคเรียน หรือ 2 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ขั้นกลางเรียนไม่ต่ำกว่า 85 หน่วยกิต หลักสูตรการเรียนประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา คือ วิชาพื้นฐาน วิชาการศึกษา วิชาชีพ และวิชาเลือก ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นสูงได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นสูง (วุฒิ ปนส.) เทียบเท่าระดับอนุปริญญา

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงระดับชั้น และชื่อหลักสูตรที่ใช้ในแต่ละระดับชั้น
ที่มา : สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์. 2540 : 2

หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และสนใจของตนเอง
2. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาวิชาสามัญและวิชาศิลปะอันเป็นพื้นฐาน สำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

อาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. เป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

4. เป็นหลักสูตรที่กว้างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

จุดหมาย

การศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษาต่อให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตน ในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ
2. ปลูกฝังให้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้จักคุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาและเสริมสร้างสุขอนามัยของตนเองและชุมชน
4. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ
5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน
6. มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน มีระเบียบวินัยในการทำงานทั้งส่วนตนและหมู่คณะ รู้จักการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
7. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. รู้จักอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ
9. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมศิลปะวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2534)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรต่อจากหลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น ที่ให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ อันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อมาแล้ว สำหรับหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางนี้จะเน้นการเลือกเรียนวิชาศิลปะที่ลึกซึ้งตามความสนใจ ความถนัดความสามารถเพื่อผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพต่อไป
2. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และทักษะเฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม
3. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพทางนาฏศิลป์ ดนตรีทั้งแบบมาตรฐานและแบบพื้นบ้านหรือการศึกษาต่อ
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล รู้จักอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ
5. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาเพื่อส่งเสริมการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่นและประเทศชาติ

จุดหมาย

การศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญและวิชาศิลปะด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
2. มีความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวิทยาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม รู้จักอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกของชาติสืบไป
3. มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ
4. สามารถเป็นผู้นำ และเป็นผู้ให้บริการชุมชนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม
5. สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนของตน
6. มีความภูมิใจในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน

7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ ๆ ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตน

8. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

9. มีนิสัยรักการทำงานเต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการ

10. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศตามบทบาทหน้าที่ของตน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากรศิลปวัฒนธรรมของประเทศ

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พ.ศ. 2527

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง สำหรับหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูงจะเน้นวิชาศิลปะที่สูงขึ้น และเพิ่มวิชาการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพครูสอนศิลปะหรือประกอบอาชีพอิสระได้

2. มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญ ที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

3. มุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจแสวงหาความรู้ความจริงอยู่เสมอมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตระหนักในคุณค่าของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์ของมนุษย์

4. มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพจินตนาการ รู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ทุกรูปแบบทั้งไทยและสากล ให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกของชาติเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

5. เน้นการผสมผสานความรู้ในทางทฤษฎี การปฏิบัติ และเจตคติในสัดส่วนที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างดี

6. มุ่งสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปะอันมีค่าของท้องถิ่นให้จรรโลงสืบไป

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ คีตศิลป์ทั้งไทยและสากล สามารถปฏิบัติงานในด้านการสอนหรือการแสดงตามสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี รู้จักเลือกสรรคัลผลงานที่มีคุณค่าทางศิลปะ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวัน

3. เพื่อให้รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น มีความสำนึกในความเป็นคนไทยการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย อารักขาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบการปกครองของไทย

4. ให้เข้าใจพื้นฐานและปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของท้องถิ่นของประเทศและของโลกปัจจุบัน สามารถแก้ปัญหาโดยใช้วิจารณ์ญาณได้อย่างเหมาะสม

5. เพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความมานะอดทน ความสำนึกในจรรยาอาชีพ ความรับผิดชอบต่องานตนเองและสังคม

6. ให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและตระหนักในคุณค่าของศิลปะวัฒนธรรม อันเป็นงานสร้างสรรค์ของมนุษยชาติ เผยแพร่และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ

7. เพื่อส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มในงานศิลปะ สามารถสร้างผลงานในวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการแสดงออกอย่างอิสระ มีกึ๋นฉลุยในการศึกษา ค้นคว้า พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถวางแผนปฏิบัติงานและแก้ปัญหาด้วยหลักวิชา รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่นด้วยความเป็นธรรม

จุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตรนาฏศิลป์ ดนตรี

หลักสูตรนาฏศิลป์ ดนตรีได้ตั้งจุดมุ่งหมายสำคัญ เป็นเป้าหมายการเรียนรู้ให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้การสอนบรรลุตามหลักการของหลักสูตร โดยพัฒนาให้เด็กมีบุคลิกภาพและเจตคติอันดีในการอยู่ในสังคม ดังนี้ (อาภรณ์ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. 2525 : 266-267)

1. ด้านบุคลิกภาพ นาฏศิลป์ดนตรีประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และการแสดงออกได้อย่างเสรี การปฏิบัติตนเช่นนี้ย่อมมีผลมาซึ่งบุคลิกภาพของผู้นำ และการเป็นผู้มีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใส ก็ย่อมจะทำให้เกิดกิริยาท่าทางเป็นที่น่านิยมนักใคร่ของคนทั่วไปด้วย

2. ด้านอารมณ์ การแสดงออกด้วยการร้องรำทำเพลงอย่างมีวินัยและขอบเขตพอสมควรและปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ จะช่วยให้เด็กร่าเริงเปิดเผย บางครั้งจะสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้โดยการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมจังหวะ ท่าทาง การใช้เสียงให้เหมาะสมตามวัยของเด็ก

3. ด้านสังคม การแสดงออกร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีย่อมฝึกให้เด็กได้รู้ว่าเมื่อไรจึงจะเป็นผู้นำกลุ่ม และเมื่อไรตนจะต้องเป็นผู้ตาม ควรจะทำตนอย่างไรจึงจะสามารถเข้ากับผู้อื่นได้อย่างดี และรู้จักยอมรับความสามารถของผู้อื่น ย่อมละทิ้งความเห็นแก่ตัวได้เพราะนาฏศิลป์ ดนตรียังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถทำให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมได้

4. ด้านเจตคติ การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีจะสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของไทยและประเทศใกล้เคียงได้อย่างถ่องแท้ ย่อมก่อให้เกิดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีขึ้นสามารถแยกแยะระดับชั้นของความคิดเด่นของศิลปวัฒนธรรม และยอมรับศิลปวัฒนธรรมเหล่านี้ว่าเป็นของมีค่าประจำชาติ สมควรที่ทุกคนในชาติจะต้องศึกษาให้เข้าใจและรักษาไว้

จุดประสงค์เฉพาะที่เป็นจุดสำคัญของหลักสูตร ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อส่งเสริมลักษณะนิสัยแก่ผู้เรียน และสร้างความเข้าใจในการนาฏศิลป์ ดนตรี ดังนี้

1. ให้รู้จักคุณค่าของประสบการณ์ทางนาฏศิลป์ ดนตรี โดยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และก่อให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ ทั้งทางด้านของความคิดความรู้สึก ความละเอียด อ่อนโยน ในด้านจิตใจ และมีประสบการณ์ในด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

2. ให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ ดนตรี ความรู้ และทักษะพื้นฐานเป็นทางนำไปสู่ความเข้าใจ และการส่งเสริมความสามารถพื้นฐานของประชากรเกี่ยวกับนาฏศิลป์ ดนตรี ของชาติ และสากลทั่วไป

3. ให้โอกาสพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรี ความถนัดและการแสดงออกในทางกิจกรรมต่าง ๆ ของนาฏศิลป์ ดนตรี ทำให้สามารถอยู่ร่วมกัน และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้ และกิจกรรมเหล่านั้นก็ให้โอกาสที่จะแสดงความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคลออกมาได้ด้วย

4. ให้แสดงออกตามความคิด และจินตนาการของตน กิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีควรที่จะส่งเสริมให้ได้แสดงความคิด และจินตนาการออกมาในด้านการแสดงออกของเด็กด้วย

5. ให้รู้จักนาฏศิลป์ ดนตรี ของไทยและของชาติอื่น ๆ เป็นการส่งเสริมให้มีความเข้าใจในศิลปนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถดูและเกิดความเข้าใจการแสดงต่าง ๆ ของไทย และของชาติอื่นเป็นการช่วยสร้างเข้าใจอันดีระหว่างกันด้วย

6. ให้นำประสบการณ์ทางนาฏศิลป์ ดนตรี ไปช่วยส่งเสริมปรับปรุงบุคลิกภาพของตนโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ของนาฏศิลป์ ดนตรี การระมัดระวังในด้านจังหวะ การควบคุมเสียง และท่าทางให้ทันต่อดนตรีและการเคลื่อนไหว เมื่อได้ปฏิบัติอยู่เสมอ ๆ ย่อมทำให้ผู้ได้ฝึกกิจกรรมเป็นคนกระฉับกระเฉง ว่องไว แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันที และนอกจากนั้นก็จะมีบุคลิกที่เปิดเผยรื่นเริง ซึ่งเป็นการแก้ปัญหา และปรับปรุงจุดบกพร่องทางร่างกายและอารมณ์อีกด้วย

การจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีมีจุดมุ่งหมายดังนี้ (วิทยาลัยนาฏศิลป์.
2539 : 20)

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งทางวิชาสามัญ และวิชาศิลปะ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะ ความถนัด และพัฒนาความสามารถ ความสนใจเพื่อให้เกิดความชำนาญอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและผู้อื่น

2. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

3. เพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมทักษะฝีมือ ส่งเสริมให้ใส่ใจศึกษาเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถรวมทั้งเน้นการธำรงรักษาสืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ สามารถให้บริการสังคม ประเทศชาติได้

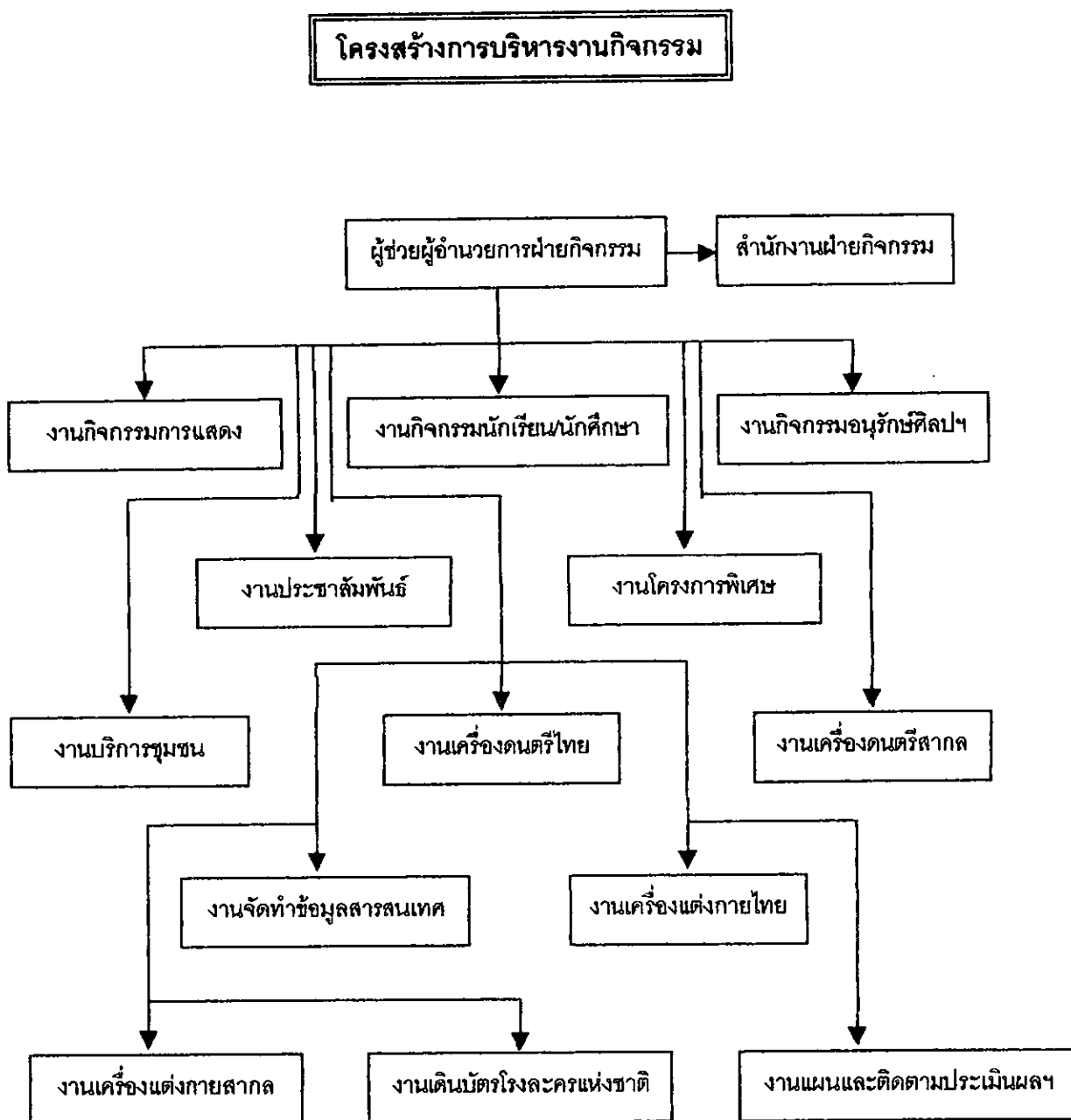
การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา โดยแบ่งฝ่ายการบริหารงานออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่

1. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร รับผิดชอบงานธุรการ งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ งานการเงินงบประมาณ งานสวัสดิการ

2. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบงานภาควิชา งานทะเบียนวัดผล งานห้องสมุด งานเทคโนโลยีทางการศึกษา งานแนะแนว งานบริการวิชาการ

3. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง รับผิดชอบงานวินัย งานทะเบียนประวัติ งานสุขภาพอนามัย และพยาบาล งานรักษาความปลอดภัย งานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และการก่อการทะเลาะวิวาท งานโครงการอาหารกลางวัน

4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม รับผิดชอบงานกิจกรรมการแสดง งานกิจกรรมอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างการบริหารงานกิจกรรม

ที่มา : วิทยาลัยนาฏศิลป์. 2546 : ไม่ปรากฏเลขหน้า

บทบาทงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี จัดเป็นหน้าที่รับผิดชอบสู่ประชาชนโดยการจัดกิจกรรม การแสดงสู่ประชาชนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และเชิดชูความเป็นเอกลักษณ์ของชาติโดยการนำ นักศึกษาเข้าร่วมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี เป็นการศึกษาทางอ้อมที่ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์และ

ความรู้ทางด้านวิชาชีพ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถในการทำงาน การตัดสินใจ การปรับตัว มีความสามัคคี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ลักษณะงานแสดงของวิทยาลัยนาฏศิลป์

1. งานการแสดงของรัฐบาล จัดโดยสำนักพระราชวัง จัดขึ้นเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชอาคันตุกะจากต่างประเทศ เสด็จมาเยือนเป็นการส่วนพระองค์ การแสดงจะจัดขึ้นที่พระที่นั่งจักรี

2. งานการแสดงของรัฐบาล จัดโดยสำนักนายกรัฐมนตรีการแสดงจัดขึ้นเพื่อต้อนรับแขกชาวต่างประเทศที่สำคัญมาเยือนประเทศไทยตามวาระ และโอกาสต่าง ๆ โดยมีนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลเป็นเจ้าภาพ งานจัดที่ตึกสันติไมตรีทำเนียบรัฐบาล

3. งานการแสดงของรัฐบาล จัดโดยคณะนายทหาร การแสดงจัดขึ้นเพื่อเป็นการเลี้ยงต้อนรับนายทหารต่างประเทศที่มาเยือนประเทศไทย งานส่วนใหญ่จัดขึ้นที่หอประชุมกองทัพบกและที่กระทรวงกลาโหม

4. งานการแสดงเพื่อเผยแพร่สำหรับประชาชนทั่วไป ตามนโยบายของกรมศิลปากรการแสดงจัดขึ้น ณ โรงละครแห่งชาติเป็นประจำทุกสัปดาห์ และทุกเดือน ส่วนในฤดูร้อนจะเพิ่มการแสดง ณ สังคีตศาลาทุกสัปดาห์ รวมถึงการเผยแพร่นาฏศิลป์ในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ด้วย

5. งานการแสดงเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ เนื่องในวาระและโอกาสต่าง ๆ ที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ

6. งานสาธิตการแสดงนาฏศิลป์ไทย เมื่อมีสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขอความร่วมมือหรือความอนุเคราะห์มา

7. งานแสดงทั่วไป เป็นงานที่บริษัทเอกชนต่าง ๆ รวมถึงประชาชนทั่วไปจัดขึ้นและขอให้ทางวิทยาลัยจัดการแสดงไปร่วมงาน เช่น งานวันขึ้นปีใหม่ งานเลี้ยงรับรอง ประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ งานวันเกิด งานแต่งงาน งานเผาศพ เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และดำเนินการจัดตามลำดับสารดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 807 คน จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 12 แห่ง จำนวน 383 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (Raj, Des and Chandhok, Promod. 1998 : 101) โดยวิธีการเทียบสัดส่วน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

รายชื่อหน่วยงาน	นักศึกษาชั้นสูงปีที่ 1		นักศึกษาชั้นสูงปีที่ 2		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	38	18	28	13	66	31
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	20	10	11	5	31	15
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	34	16	18	8	52	24
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	53	25	33	16	86	41
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	16	8	12	6	28	14
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	32	15	30	14	62	29
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	23	11	35	16	58	27
วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ	106	50	109	52	215	102
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	25	12	19	9	44	21
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	29	14	14	7	43	21
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	44	21	44	21	88	42
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	26	12	8	4	34	16
รวม	446	212	361	171	807	383

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามแนวของไลเคอร์ท์ (Likert)
3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญา นิพนธ์ แล้วจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
5. แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามตามให้ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ ปรีกษาขอความเห็นชอบจากประธานและกรรมการที่ปรีกษาปริญญา นิพนธ์
6. พิมพ์แบบสอบถามฉบับร่างนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษานาฏศิลป์ชั้นสูงจำนวน 30 คน ของวิทยาลัยนาฏศิลป์

7. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) ของแบบสอบถามโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ โดยใช้การทดสอบที (t – test) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามโดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้ข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 40 ข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

9. ปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วจึงนำไปใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนไว้ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนน	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาสำหรับการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายความว่า	ผู้ตอบเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายความว่า	ผู้ตอบเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายความว่า	ผู้ตอบเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายความว่า	ผู้ตอบเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายความว่า	ผู้ตอบเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 12 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง

1.1 นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ 10 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

1.2 นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย ส่งไปยังวิทยาลัยนาฏศิลป์ 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง และวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราชทางไปรษณีย์ โดยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ทำการสอนของวิทยาลัยในการดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน พร้อมทั้งจัดส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยได้แนบกล่องพัสดุที่จะบรรจุแบบสอบถาม และรายละเอียดที่อยู่ของผู้วิจัย เพื่อให้สามารถส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัยได้โดยสะดวก

3. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่หนึ่งเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยโดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่สองเป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t – test) ส่วนตัวแปรสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาค ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe ´)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ความถี่ (Frequency)

1.2 ร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Discrimination Power) โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson.1981 : 180)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t – test)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe ´)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ด้านการจัดการดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะ ด้านบุคลิกภาพ และโดยรวม วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาค ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	135	35.2
1.2 หญิง	248	64.8
รวม	383	100.0
2. ชั้นปี		
2.1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1	209	54.6
2.1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2	174	45.4
รวม	383	100.0
3. สาขาวิชา		
3.1 นาฏศิลป์ไทย	247	64.5
3.2 ดุริยางค์ไทย	117	30.5
3.3 นาฏศิลป์สากล	5	1.3
3.4 ดุริยางค์สากล	14	3.7
รวม	383	100.0
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
4.1 ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	171	44.6
4.2 2.50-2.99	170	44.4
4.3 2.49 หรือต่ำกว่า	42	11.0
รวม	383	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
5. ภูมิภาค		
5.1 ภาคเหนือ	46	12.0
5.2 ภาคกลาง	202	52.7
5.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	79	20.6
5.4 ภาคใต้	56	14.6
รวม	383	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง (ร้อยละ 64.8) เมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า เป็นนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 (ร้อยละ 54.6) และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาววิชานาฏศิลป์ไทย (ร้อยละ 64.5) พิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 44.6) และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในภาคกลาง (ร้อยละ 52.7)

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 3-12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี	นักศึกษา (n = 383)		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	ความเหมาะสม
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.50	0.45	มาก
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.03	0.47	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี	นักศึกษา (n = 383)		ระดับ ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	SD	
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.31	0.55	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพ	3.98	0.58	มาก
รวม	3.93	0.42	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีด้านคุณค่าทางศิลปะ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านการจัดดำเนินงาน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านการจัดดำเนินงาน	นักศึกษา		ระดับ ความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
1.	การจัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.10	0.70	มาก
2.	วิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงทุกคน	3.60	0.90	มาก
3.	มีการกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของนักศึกษาที่เข้าร่วม กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไว้อย่างชัดเจน	3.63	0.76	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการจัดดำเนินงาน	นักศึกษา		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
4.	เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงต้องเป็นผู้มีความสามารถทางศิลปะด้านนาฏศิลป์ ดนตรีมีความเหมาะสม	4.13	0.69	มาก
5.	เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อยช่วยรักษาเกียรติภูมิของสถาบัน	3.93	0.84	มาก
6.	เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางขึ้นไปเป็นการปกป้องชื่อเสียงทางวิชาการของสถาบัน	3.15	0.99	ปานกลาง
7.	วิทยาลัยมีปริมาณงานแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีต่อปีการศึกษาในจำนวนที่เหมาะสมกับศักยภาพในการแสดงของนักศึกษา	3.45	0.88	มาก
8.	นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีตารางการฝึกซ้อมการแสดงที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน	3.13	1.03	ปานกลาง
9.	มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.96	0.96	ปานกลาง
10.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยมีผลทำให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้น	2.90	0.97	ปานกลาง
รวม		3.50	0.45	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านการจัดดำเนินงาน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 6 เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางขึ้นไปเป็นการปกป้องชื่อเสียงทางวิชาการของสถาบัน ข้อ 8 นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีตารางการฝึกซ้อมการแสดงที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน

ข้อ 9 มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างสม่ำเสมอ และข้อ 10 การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย มีผลทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้น ที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านคุณค่าทางวิชาชีพ นาฏศิลป์ ดนตรี เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	นักศึกษา		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
11.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมการฝึกทักษะทางวิชาชีพทางวิชาชีพ	4.32	0.68	มากที่สุด
12.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษา	4.31	0.61	มากที่สุด
13.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์ใหม่	4.32	0.71	มากที่สุด
14.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาชีพ	4.01	0.78	มาก
15.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมสถานภาพทางการเงินของนักศึกษาให้ดำรงตนอยู่ในสังคมได้พอสมควร	3.44	0.80	มาก
16.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.88	0.72	มาก
17.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้กระบวนการจัดการด้านวิชาชีพ	3.89	0.73	มาก
18.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าในระดับที่สูงขึ้น	4.13	0.66	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	นักศึกษา		ระดับ ความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
19.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนในหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น	3.79	0.77	มาก
20.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำ เทคนิค และวิธีการแสดงต่าง ๆ จากอาจารย์ผู้ฝึกซ้อมการแสดง	4.19	0.72	มาก
รวม		4.03	0.47	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมการฝึกทักษะทางวิชาชีพ ข้อ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษา และข้อ 3 กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์ใหม่ที่นักศึกษา มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านคุณค่าทางศิลปะ เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านคุณค่าทางศิลปะ	นักศึกษา		ระดับ ความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
21.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย	4.48	0.60	มากที่สุด
22.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดสุนทรียภาพ และจินตนาการ	4.10	0.75	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	ด้านคุณค่าทางศิลปะ	นักศึกษา		ระดับ
		$\bar{X}$	SD	ความเหมาะสม
23.	กิจกรรมการแสดงส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ และดนตรี	4.06	0.76	มาก
24.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม	4.41	0.75	มากที่สุด
25.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยช่วยส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญาไทย	4.37	0.74	มากที่สุด
26.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเผยแพร่ความงามของศิลปะสู่สาธารณชน	4.39	0.75	มากที่สุด
27.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.35	0.73	มากที่สุด
รวม		4.31	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านคุณค่าทางศิลปะโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ข้อ 2 กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดสุนทรียภาพ และจินตนาการ ข้อ 3 กิจกรรมการแสดงส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ และดนตรีที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพ เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านบุคลิกภาพ	นักศึกษา		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
28.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นคงทางจิตใจ	3.89	0.71	มาก
29.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา	4.11	0.70	มาก
30.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีฝึกความมีวินัยในตนเองแก่นักศึกษา	3.99	0.78	มาก
31.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม	4.07	0.69	มาก
32.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษามองโลกในเชิงสร้างสรรค์	3.82	0.77	มาก
33.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	3.95	0.84	มาก
34.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรมให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	3.86	0.79	มาก
35.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทักษะกระบวนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการแสดง	4.15	0.73	มาก
36.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักตัวเองดียิ่งขึ้น	3.95	0.82	มาก
37.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยสร้างความผูกพันของนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์	4.01	0.88	มาก
38.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้นักศึกษามีเพื่อนมากขึ้น	4.11	0.79	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านบุคลิกภาพ	นักศึกษา		ระดับ ความเหมาะสม
		$\bar{X}$	SD	
39.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีก่อให้เกิดความผูกพันและความเอื้ออาทรระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	3.92	0.95	มาก
40.	การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาส่งเสริมให้รู้จักการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี	4.16	0.81	มาก
รวม		3.98	0.58	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ด้านคุณค่าทางศิลปะโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี	เพศชาย (n=135)			เพศหญิง (n=248)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.51	0.43	มาก	3.49	0.46	มาก
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.04	0.43	มาก	4.02	0.49	มาก
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.29	0.49	มากที่สุด	4.31	0.57	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพ	3.97	0.50	มาก	3.98	0.61	มาก
รวม	3.93	0.35	มาก	3.93	0.45	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี	ชั้นสูงปีที่ 1 (n=209)			ชั้นสูงปีที่ 2 (n=174)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.49	0.44	มาก	3.49	0.46	มาก
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.00	0.48	มาก	4.05	0.45	มาก
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.28	0.57	มากที่สุด	4.33	0.52	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพ	3.98	0.60	มาก	3.98	0.54	มาก
รวม	3.92	0.44	มาก	3.94	0.39	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานนาฏศิลป์ดนตรี	นาฏศิลป์ไทย (n=247)			ดุริยางค์ไทย (n=117)			นาฏศิลป์สากล (n=5)			ดุริยางค์สากล (n=14)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.46	0.46	มาก	3.55	0.41	มาก	3.54	0.18	มาก	3.60	0.50	มาก
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรี	4.00	0.47	มาก	4.05	0.47	มาก	4.26	0.40	มากที่สุด	4.06	0.44	มาก
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.29	0.55	มากที่สุด	4.31	0.55	มากที่สุด	4.48	0.39	มากที่สุด	4.31	0.53	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพ	3.98	0.61	มาก	3.96	0.54	มาก	3.96	0.20	มาก	3.99	0.30	มาก
รวม	3.92	0.43	มาก	3.94	0.41	มาก	4.04	0.26	มาก	3.98	0.35	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย นาฏศิลป์สากล และดุริยางค์สากลมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย นาฏศิลป์สากลและดุริยางค์สากลมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานนาฏศิลป์ ดนตรีด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี สาขานาฏศิลป์สากลเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ในขณะที่สาขานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย และดุริยางค์สากลเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ สาขานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย นาฏศิลป์สากล และดุริยางค์สากลเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเข้าร่วม กิจกรรม การแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง (n=171)			ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง (n=170)			ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ (n=42)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะ สม	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะ สม	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะ สม
ด้านการจัด ดำเนินงาน	3.50	0.44	มาก	3.47	0.47	มาก	3.55	0.37	มาก
ด้านคุณค่าทาง วิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.04	0.45	มาก	4.00	0.49	มาก	4.01	0.43	มาก
ด้านคุณค่า ทางศิลปะ	4.32	0.53	มากที่สุด	4.29	0.58	มากที่สุด	4.29	0.44	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพ	4.03	0.57	มาก	3.92	0.59	มาก	3.97	0.52	มาก
รวม	3.96	0.41	มาก	3.90	0.44	มาก	3.94	0.35	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานทางศิลป ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามภูมิภาค

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานทางศิลป ดนตรี	ภาคเหนือ (n=46)			ภาคกลาง (n=202)			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=79)			ภาคใต้ (n=56)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม	$\bar{X}$	SD	ระดับความเหมาะสม
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.43	0.46	มาก	3.51	0.45	มาก	3.52	0.41	มาก	3.44	0.48	มาก
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.00	0.51	มาก	4.05	0.46	มาก	3.99	0.44	มาก	3.99	0.50	มาก
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.21	0.60	มากที่สุด	4.34	0.54	มากที่สุด	4.31	0.52	มากที่สุด	4.22	0.54	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพ	3.85	0.62	มาก	3.99	0.57	มาก	4.04	0.57	มาก	3.92	0.55	มาก
รวม	3.86	0.46	มาก	3.95	0.41	มาก	3.95	0.41	มาก	3.88	0.42	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานทางศิลป ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งนักศึกษาที่เรียนอยู่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานทางศิลป ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลงานทางศิลป ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี โดยการใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาคใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 13-17

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีของ วิทยาลัยนาฏศิลป์	เพศชาย (n=135)		เพศหญิง (n=248)		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.51	0.44	3.49	0.46	0.41	0.685
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.04	0.43	4.02	0.50	0.44	0.664
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.30	0.50	4.31	0.58	-0.33	0.743
ด้านบุคลิกภาพ	3.98	0.50	3.98	0.62	-0.07	0.942
รวม	3.94	0.36	3.93	0.45	0.12	0.907

จากตาราง 13 แสดงว่าทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีของ วิทยาลัยนาฏศิลป์	ชั้นสูงปีที่1 (n=209)		ชั้นสูงปีที่2 (n=174)		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านการจัดดำเนินงาน	3.50	0.44	3.50	0.46	-0.05	0.962
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	4.00	0.49	4.06	0.45	-1.05	0.295
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	4.29	0.57	4.33	0.52	-0.78	0.437
ด้านบุคลิกภาพ	3.98	0.61	3.98	0.55	-0.02	0.983
รวม	3.93	0.44	3.95	0.40	0.49	0.620

จากตาราง 14 แสดงว่าทั้งนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี
ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีของ วิทยาลัยนาฏศิลป์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการจัดดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.76	0.25	1.24	0.297
	ภายในกลุ่ม	379	77.39	0.20		
	รวม	382	78.15			
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	3	0.46	0.15	0.67	0.568
	ภายในกลุ่ม	379	85.38	0.23		
	รวม	382	85.83			
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.18	0.06	0.20	0.895
	ภายในกลุ่ม	379	115.20	0.30		
	รวม	382	115.39			
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.06	0.02	0.06	0.982
	ภายในกลุ่ม	379	128.31	0.34		
	รวม	382	128.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.13	0.04	0.25	0.864
	ภายในกลุ่ม	379	68.20	0.18		
	รวม	382	68.33			

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี
ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีของ วิทยาลัยนาฏศิลป์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการจัดดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.23	0.12	0.57	0.566
	ภายในกลุ่ม	380	77.91	0.21		
	รวม	382	78.14			
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	2	0.15	0.08	0.33	0.717
	ภายในกลุ่ม	380	85.68	0.23		
	รวม	382	85.83			
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	0.06	0.19	0.830
	ภายในกลุ่ม	380	115.27	0.30		
	รวม	382	115.38			
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.93	0.47	1.39	0.251
	ภายในกลุ่ม	380	127.44	0.34		
	รวม	382	128.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.27	0.14	0.75	0.471
	ภายในกลุ่ม	380	68.06	0.18		
	รวม	382	68.33			

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี
ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามภูมิภาค

การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีของ วิทยาลัยนาฏศิลป์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการจัดดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.45	0.15	0.73	0.534
	ภายในกลุ่ม	379	77.70	0.21		
	รวม	382	78.15			
ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	3	0.31	0.10	0.45	0.715
	ภายในกลุ่ม	379	85.52	0.23		
	รวม	382	85.83			
ด้านคุณค่าทางศิลปะ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.05	0.35	1.16	0.323
	ภายในกลุ่ม	379	114.33	0.30		
	รวม	382	115.39			
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.29	0.43	1.29	0.279
	ภายในกลุ่ม	379	127.07	0.34		
	รวม	382	128.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.56	0.19	1.04	0.376
	ภายในกลุ่ม	379	67.78	0.18		
	รวม	382	68.33			

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในภูมิภาคต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าของศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาค

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง ปีการศึกษา 2546 จำนวน 383 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าของศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยโดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. ตามความมุ่งหมายข้อที่สองเป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t – test) ส่วนตัวแปรสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภูมิภาคใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe ´)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในภูมิภาคต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยโดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภาระหน้าที่หลักในการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ และมรดกของชาติ นอกจากนี้วิทยาลัยยังเป็นศูนย์กลางการประสานงานและการเผยแพร่ศิลปะให้แก่ประชาชนและเยาวชนทั่วไป ด้วยรูปแบบของกิจกรรมเชิงวิชาการ และกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ในกิจกรรมเชิงวิชาการนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เยาวชนหรือบุคคลทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางศิลปะ ตลอดจนเห็นคุณค่าและสร้างค่านิยมที่ดีในศิลปวัฒนธรรม เช่น การจัดฝึกอบรมนาฏศิลป์ ดนตรีในภาคฤดูร้อน หรือการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรีในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อให้บริการสังคมด้วยรูปแบบการแสดงในชุดต่าง ๆ ที่สร้างความบันเทิง และสุนทรีย์ทางนาฏศิลป์ ดนตรีสู่สาธารณชน อย่างไรก็ตามการประกอบกิจกรรมใด ๆ ย่อมเกิดจากการได้รับความร่วมมือของคนในองค์กรจากหลาย ๆ ฝ่ายเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เช่นเดียวกับวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่มีนโยบายมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเพื่อเป็นการฝึกทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาชีพตามความสามารถและความถนัดของแต่ละคนและยังช่วยสร้างความรู้ ความชำนาญ พัฒนาความพร้อมและบุคลิกภาพให้สามารถนำความรู้จากการเรียนภาคทฤษฎีไปใช้ปฏิบัติในกิจกรรมการแสดงได้ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมให้นักศึกษา ดังที่ สำเนาวั ชจรศิลป์ (2525 : 13) ได้กล่าวถึง การพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์นั้น ต้องพิจารณาถึงนักศึกษาแต่ละคนและต้องเข้าใจความแตกต่างของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ภูมิหลัง ความสามารถ ความสนใจตลอดจนเป้าหมายของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยสามารถควบคุมอารมณ์เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจของตนได้ มีจริยธรรม มีความเจริญทางร่างกาย และมีความสามารถที่จะเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิต และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2540 : 1) ที่ว่ากิจกรรมนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันดีงาม นำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์ และพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพการณ์ที่เป็นจริง มีความรับผิดชอบ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักทำงานร่วมกัน

เป็นหมู่คณะ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาและส่วนรวม นอกจากนี้ยังเป็นการตอบสนองความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคล เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ธาวิณี สุขจิตต์ (2544 : 64-65) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วม กิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับ ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ มีความรับผิดชอบ รู้จักกับบทบาทของการเป็นผู้นำ และผู้ตาม รู้จักมารยาท สามารถมองเห็นจุดเด่นและจุดด้อยของตนได้ภายหลังจากการประกอบกิจกรรม จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและ ในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ ใจดี (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา เจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหงมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการจัดดำเนินงาน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสม ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่งผลทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ ซึ่งมีคุณค่ายิ่งต่อตนเองและส่วนรวม โดยในการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนั้น นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถทั้งในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายในการแสดง ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามความชำนาญ หรือความถนัดของแต่ละคนและ การปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากการร่วมแสดง ซึ่งการให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมลง ฝึกปฏิบัติหรือช่วยเหลืองานของบุคลากรในแต่ละฝ่ายด้านการจัดแสดงนั้น ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึง กระบวนการจัดการแสดงที่นักศึกษาได้เรียนในภาคทฤษฎีนำมาประยุกต์ และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับ โอกาสของการแสดงในแต่ละครั้ง นอกจากนี้นักศึกษายังได้ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของ งานในฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง ได้แก่ งานฝึกการแสดง งานธุรการ งานเครื่องแต่งกายและ การแต่งหน้า งานประชาสัมพันธ์ และงานติดตามประเมินผลของกิจกรรม เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณา ในรายละเอียด พบว่า ในประเด็นที่เกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีต้องเป็นผู้มีผลการเรียนในระดับปานกลางขึ้นไปเพื่อเป็นการปกป้องชื่อเสียงทางวิชาการ ของสถาบัน การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม มีตารางการฝึกซ้อมการแสดงที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน และมีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างสม่ำเสมอที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ นักศึกษากลุ่มนี้คิดว่ากิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนั้นเป็นกิจกรรมที่ ใช้ความสามารถในทักษะทางวิชาชีพเพื่อการปฏิบัติมากกว่าผลการเรียน หรือเหตุผลอื่นใดในการประกอบ กิจกรรม ซึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงของนักศึกษาที่บ่อยครั้ง อาจไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของ

นักศึกษาดีขึ้น เพราะต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมการแสดงค่อนข้างมาก โดยบางครั้งตรงกับเวลาเรียน ในชั้นเรียน จึงทำให้นักศึกษาเรียนไม่ทันเพื่อน และนักศึกษากลุ่มนี้อาจคิดว่าวิทยาลัยค่อนข้างมีปริมาณงานแสดงเป็นจำนวนมาก แต่ในขณะที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีอาจไม่เห็นว่าเป็นวิทยาลัย ได้ทำการประเมินผลในทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตามเห็นได้ว่าการจัดการแสดงมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากบุคลากรหลายฝ่าย เพื่อให้งานแสดงสัมฤทธิ์ผล ตามเป้าหมายของการจัดการแสดงแต่ละครั้ง ฉะนั้นการที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี ย่อมเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และเข้าใจขั้นตอนหรือ กระบวนการต่าง ๆ ในการจัดแสดง ดังที่ ธิดารัตน์ บุญนุช (2525 : 263) ได้กล่าวว่าสถาบันการศึกษา จะต้องจัดทรัพยากร และโอกาสที่จะช่วยให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมให้มากที่สุด เพื่อให้นักศึกษาแต่ละคนได้รับการพัฒนาและการสนับสนุนในขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ ของการจัด กิจกรรมนักศึกษา เช่นเดียวกับ วิจิตร สินสิริ (2534 : 23) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาที่จะให้ได้ผลดีจำเป็นต้องมีปัจจัยที่สำคัญด้วยกัน คือ คน เพราะในการจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องมีคนในการดำเนินการและจะต้องมีคนที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ทรัพยากร ได้แก่ เงิน เครื่องมือเครื่องใช้ในการจัด กิจกรรม เป็นต้น การจัดการ คือ กระบวนการในการบริหารจัดการคนและทรัพยากรให้เหมาะสม รวมถึงขวัญหรือกำลังใจในการทำงานเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศาคร ผลกล้วย (2529 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาทัศนะของนิสิตต่อกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา พบว่า ด้านความต้องการในการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต นิสิตมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยทำให้กระบวนการศึกษาทางนาฏศิลป์ ดนตรีมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเป็นการฝึกทักษะประกอบกับประสบการณ์ที่ดีจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรีให้แก่นักศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวให้เกิดความชำนาญในสาขาวิชาที่ศึกษา นอกจากนี้ยังสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการด้านวิชาชีพ ตลอดจนช่วยสร้างรายได้ให้แก่นักศึกษาในระหว่าง กำลังศึกษาเล่าเรียน ซึ่งมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ยิ่งสำหรับนักศึกษาในการนำความรู้และประสบการณ์ไปประกอบอาชีพศิลปิน หรือครูสอนศิลปะด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ดังที่ สำเนาวัชรศิลป์ (2538 : 122-124) ได้กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจะทำให้นักศึกษาได้ใช้พลังร่างกายและความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ และยังเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานให้แก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : 75) ที่ศึกษาแรงจูงใจ

ในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านคุณค่าทางศิลปะ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สร้างความภาคภูมิใจให้แก่นักศึกษาที่ได้มีโอกาสในการเผยแพร่ความงามทางศิลปะสู่สาธารณชนทั่วไป และส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะในแขนงต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญอันเป็นเครื่องแสดงความเป็นอารยธรรม ความเจริญรุ่งเรือง และความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ดังที่ พระราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ณ โรงละครแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ความว่า บัณฑิตควรได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ในศิลปะแขนงต่าง ๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความเข้าใจลึกซึ้งในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย และมีความสามารถที่จะนำความรู้ไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ โดยไม่ทอดทิ้งความเป็นไทย เพื่อจะได้เป็นผู้สามารถรับภาระหน้าที่ในการสืบทอดและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป (สำนักพระราชวัง : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ทำนองเดียวกับ วิรุณ ตั้งเจริญ (2524 : 100) ได้กล่าวถึง คุณค่าของศิลปะว่า ช่วยทำให้เกิดความพึงพอใจ มีอารมณ์ที่มั่นคง กล่าวแสดงออก ส่งผลให้เรียนรู้การทำงานและปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ตระหนักถึงคุณค่าของตนที่มีต่อหมู่คณะ และเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถพร้อมที่จะช่วยเหลือร่วมมือกับหมู่คณะ นอกจากนี้ยังส่งผลให้มีทัศนคติที่ถูกต้องในสังคม ตลอดจนมีบุคลิกภาพที่ดีงาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิดดา พ่วงพี (2544 : 85) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอยู่ในระดับดี

1.4 ด้านบุคลิกภาพ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุน และส่งเสริมนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในแต่ละด้าน โดยกิจกรรมการแสดงเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมของคน ซึ่งอาศัยภาษาและท่าทางไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหว การยืน การเดิน การนั่ง การนอน หรือการไหว้ ท่าทางที่ประกอบขึ้นในการแสดงเหล่านี้ ทำให้เกิดการสั่งสมของพฤติกรรมจนกลายเป็นบุคลิกลักษณะของผู้เรียนด้านนาฏศิลป์ และดนตรีที่มีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไป เห็นได้จากการเป็นผู้มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส กล่าวแสดงออกในทางที่ดี มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง อันเป็นผลจากการฝึกซ้อมเพื่อการแสดง และยังทำให้เป็นผู้มีบุคลิกดีมีทรวดทรงที่สง่างาม รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน สิ่งสำคัญยังก่อให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบทางจิตใจ ความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวจากการปฏิบัติ

งานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเป็นโอกาสในการแสดงความสามารถให้เป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม ฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ให้มีลักษณะของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมทางสังคมให้เป็นผู้มีจรรยาบรรณ มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถวางตนในสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังที่ วิมลศรี อุปรมัย (2524 : 2) กล่าวว่า การฝึกนาฏศิลป์นั้น เป็นกิจกรรมหนึ่งของการพัฒนาคนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และทัศนคติ ผู้มีส่วนร่วมในการแสดงนอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจและได้ฝึกทักษะตามความสามารถของตนแล้ว ยังทำให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุนทรีย์ในความงาม อันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต เช่นเดียวกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 144) ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ถือว่าให้โอกาสแก่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับบุคลิกภาพ การรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม และยังเอื้อต่อการเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา ความคิด ทัศนคติ ค่านิยม การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อการพูดและการกระทำของตน สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับนับถือ รักใคร่ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธารินี สุขจิตต์ (2544 : 63) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพนิสิตมีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษชายและนักศึกษานหญิงต่างอยู่ในสภาพแวดล้อมและศึกษาวิชาชีพทางศิลปะเหมือนกัน จึงมีแนวความคิดและมีทัศนคติที่สอดคล้องกัน โดยอาจเกิดจากการสนทนาพูดคุยกันในระหว่างกลุ่มเพื่อนนักศึกษา นอกจากนี้การประกอบกิจกรรมยังต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจระหว่างนักศึกษาด้วยกันไม่ว่าจะเป็นนักศึกษชายหรือนักศึกษานหญิง จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ดังที่ ลำเนาวัลย์ ขจรศิลป์ (2538 : 78-80) กล่าวว่า การที่นักศึกษาได้รับอิทธิพลจากการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นลักษณะเดียวกัน ย่อมส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาในเรื่องของความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรม ซึ่งนักศึกษาแต่ละแห่งได้พยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีความคิดหรือมีทัศนะที่คล้ายกัน ทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของ มณีนิลสวัสด์ (2547 : 76) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษชายและนักศึกษานหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ กังเม้ง (2543 : 67) ที่ศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษชาย

และนักศึกษาดังมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านส่งเสริมวิชาการ และโดยรวมทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 มีพื้นฐานทางการศึกษาและอายุที่ใกล้เคียงกัน ประกอบกับสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่เป็นสังคมแบบพี่น้อง จำนวนนักศึกษาที่มีไม่มาก และนักศึกษาจะต้องประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน จึงเกิดความสามัคคีกลมเกลียว คั่นเคยใกล้ชิดกัน ส่งผลให้นักศึกษาทั้งสองชั้นปีมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน ดังที่ สุพัทธา สุภาพ (2531 : 43-45) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยของนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 17-21 ปี จะมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ และค่านิยมที่ได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มคณะ กลุ่มเพื่อน และสภาพแวดล้อมที่มีอยู่โดยรอบ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปันดดา พ่วงพี (2544 : 86) ที่ทำการศึกษาศักยภาพต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาต่างชั้นปีกัน ต่างมีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย นาฏศิลป์สากล และดุริยางค์สากล มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย อาจเป็นเพราะกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ผู้เข้าร่วมการแสดงที่มาจากหลากหลายสาขาวิชา การแสดงแต่ละครั้งจึงนำนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมาเข้าร่วมในกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีตามบทบาทหรือหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย จากการประกอบกิจกรรมร่วมกันย่อมส่งผลให้นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2540:1) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์ตรงในสภาพการณ์ที่เป็นจริง ทั้งยังทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมยังเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ ความสามัคคี การอุทิศตนเสียสละเพื่อส่วนรวม ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ ใจดี (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่อยู่ต่างคณะกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นกิจกรรมที่ใช้ความสามารถอันเกิดจากการได้รับการฝึกทักษะการปฏิบัติ จนเกิดความชำนาญทางวิชาชีพตามความถนัดของแต่ละบุคคลเป็นหลัก แม้ความสามารถทางการเรียนในรายวิชาจะได้คะแนนไม่ดี แต่นักศึกษาส่วนใหญ่มีใจรักในด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือผลคะแนนทางการเรียนที่ต่างกันของนักศึกษาจึงไม่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ดังที่ อภรณ์ และจตุรงค์ มนตรีศาสตร์ (2525 : 56) กล่าวว่า การฝึกหัดนาฏศิลป์และดนตรี ถ้าต้องการให้บรรลุความสำเร็จด้วยดีสามารถแสดงได้ถูกต้องตามแบบแผนจริง ๆ ต้องใช้ระยะเวลายาวนาน และต้องเป็นผู้มีนิสัยรักวิชาการด้านนี้อย่างจริงจังเท่านั้นเพราะต้องอดทนต่อการฝึกฝน แม้ไม่ค่อยฉลาดแต่ถ้ามีความเคารพเชื่อฟังครู และขยันหมั่นเพียรฝึกหัดอยู่อย่างสม่ำเสมอก็สามารถเป็นนักแสดงที่ดีได้ ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ สายพิน สุตคณิง (2536 : 86) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ทักษะที่มีต่อกิจกรรมนิสิต ประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตไม่แตกต่างกัน

6. จากการศึกษาค้นคว้า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในภูมิภาคต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทุกแห่ง ต่างมีภารกิจในการมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมการแสดงเพื่อให้บริการสังคม เพราะวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาหลักของชาติทางศิลปวัฒนธรรมที่มีหน้าที่ในการอนุรักษ์ สืบทอด ทำนุบำรุง เผยแพร่ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้ดำรงไว้ซึ่งแบบแผน ขนบประเพณีของความเป็นเอกลักษณ์ทั้งทางด้านนาฏศิลป์ และดนตรีด้วยรูปแบบการแสดงดั้งเดิมของศิลปราชสำนัก รูปแบบศิลปพื้นบ้านในท้องถิ่นต่าง ๆ และศิลปในรูปแบบที่พัฒนาให้สามารถสื่อสารได้ทันสมัย นอกจากนี้ยังมีการฝึกที่สำคัญคือ ภารกิจในการผลิตบัณฑิตโดยถือหน้าที่ของการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ และภารกิจในการวิจัยค้นคว้าเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ โดยภารกิจที่สำคัญเหล่านี้เป็นบทบาทที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ ทุกแห่งต้องยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ดังนั้นภูมิภาคของวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ต่างกัน จึงอาจไม่มีผลต่อความคิดเห็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของนักศึกษา ดังที่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ (2530 : 1) ได้กำหนดนโยบายในการจัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดดำเนินงาน โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมฝึกประสบการณ์ และทักษะทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ให้ลึกซึ้งกว้างพอที่จะประกอบอาชีพได้ ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสามัญทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือกให้เกิด

ความมั่งคั่งทางสติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ส่งเสริมกิจกรรมวิชาการ และการแสดงทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยด้วยการให้บริการสังคมและชุมชน ส่งเสริมให้นักศึกษามีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และให้นักศึกษาได้รับการพัฒนานุคลิกภาพ มีความรักและความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษา ตลอดจนเห็นคุณค่าของตนเองในการเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการส่งเสริม พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกสมบัติที่ล้ำค่าของชาติ ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ สมโภชน์ อเนกุล (2529 : 132) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ภูมิสำเนาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการจัดดำเนินงาน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีความเหมาะสมในระดับมาก อย่างไรก็ตาม วิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงอย่างทั่วถึงทุกคน นอกจากนี้เพื่อประสิทธิภาพของการจัดดำเนินงาน กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีที่ดียิ่งขึ้นทางวิทยาลัยควรพิจารณางานแสดงทั้งที่ได้รับความนิยมจากหน่วยงานในภาครัฐ และภาคเอกชน หรือจากการขอความร่วมมือขององค์กรอิสระต่าง ๆ ให้มีปริมาณงานแสดงที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และศักยภาพในการแสดงความสามารถทางวิชาชีพของนักศึกษา

2. ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อการดำรงไว้ซึ่งคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี สิ่งที่นักศึกษาควรได้รับเพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนั้น ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ในเทคนิค และวิธีการแสดงที่ถูกต้องและมีแบบแผนจากอาจารย์ หรือผู้ร่วมงานในฝ่ายต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม ดังนั้นวิทยาลัยจึงควรมีการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในการทำงานร่วมกันทั้งผู้ร่วมงานฝ่ายต่าง ๆ รวมถึงอาจารย์ และนักศึกษา

3. ด้านคุณค่าทางศิลปะ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด แต่เนื่องจากสังคมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ทักษะวิชาการทางด้านนาฏศิลป์ และดนตรีจึงมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มี

ความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมที่ปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ ดังนั้นวิทยาลัยจึงควรมีแนวทางในการพัฒนานาฏศิลป์ และดนตรีให้เป็นที่ยอมรับอยู่กับสังคมไทยตลอดไป

4. ด้านบุคลิกภาพ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสมในระดับมาก อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันการได้รับกระแสทางวัฒนธรรมจากชาติตะวันตกที่เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ และคุณลักษณะของสังคมไทย ซึ่งอาจทำให้บุคลิกภาพของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปได้ หากไม่ได้รับการควบคุมดูแลจากสถาบันการศึกษา ดังนั้นวิทยาลัยจึงควรมีการสนับสนุน ส่งเสริมการอบรมเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และควบคุมซึ่งการแสดงออกทางพฤติกรรมของนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่ดีเหมาะสมกับการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อบทบาทการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์

4. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้า และความมั่นคง
ของชาติในศตวรรษหน้า. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเลขานุการ โครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์"
บมจ. ธนาคารกสิกรไทย.
- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมศิลปากร. (2523). ระเบียบว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเรียนใน
วิทยาลัยนาฏศิลป์. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร. จัดสำเนา.
- (2534 ก). หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
กรมศิลปากร.
- (2534 ข). หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นต้น พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
กรมศิลปากร.
- (2537). หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
กรมศิลปากร.
- (2539). แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการของกรมศิลปากร. ใน สารกรมศิลปากร. กรุงเทพฯ:
กรมศิลปากร. หน้า 18.
- กองศิลปศึกษา. (2538). การจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและช่างศิลป์.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2525). องค์กรในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา. ใน นิสิตนักศึกษา : หลักการ
แนวปฏิบัติ และปัญหา. พชรฐิติ อาชวอำรุง. หน้า 119-144. พิธีพันทนา: โอเดียนสโตร์.
- จุมพล จำนงธรรม. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วรรณญา เทศนา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์
เมื่อ 29 สิงหาคม 2546.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2537). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2537.
กรุงเทพฯ: กองบริการศึกษา.
- (2538 ก). ข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพรึก.

- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2538 ข). ข้อเสนอเบื้องต้นของการประชุมสัมมนาผู้บริหารด้านกิจการนิสิต
นักศึกษา เรื่อง กิจการนิสิตนักศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8.
กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา.
- (2540). การสำรวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมโครงการกิจกรรมนิสิต
นักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ ปี 2538. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2541). มาตรฐานกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทพี.พี.พรินท์ จำกัด.
- ธารณี สุขจิตต์. (2544). ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์
จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2525). พัฒนาการบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา. ใน นิสิตนักศึกษา : หลักการ
แนวปฏิบัติ และปัญหา. พรชูลี อาชวอำรุง. หน้า257-268. พิธีพิมพ์: โอเดียนสโตร์.
- ธีระ นทีวุฒิกุล. (2521). การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นริรัตน์ วิจิตรแก้ว. (2542). การพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์และการประเมิน
ตนเองของนักเรียน นักศึกษานานาชาติชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนานาชาติกรุงเทพ.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นลินี กิติเวชกุล. (2533). การรับรู้ การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นาราวดี ศิริโรจน์. (2543). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการของ
วิทยาลัยนานาชาติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิจพงศ์ ศรีวรรณ. (2527). ความต้องการ และอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิลวรรณ วรรณะลี. (2541). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรนานาชาติชั้นสูงสาขาวิชา
นาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ พุทธศักราช 2527. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นันทวรรณ แก้วเอี่ยม. (2531). *ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ กังเม้ง. (2543). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปนัดดา พ่วงพี. (2544). *ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ ชั้นกลาง และชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภา เทียงแซม. (2544). *ภารกิจของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลางตามทัศนะของอาจารย์ และนักศึกษา*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงทอง วุฒิเดช. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: หน่วยกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาวนา ใจประสาท. (2534). *การศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภมรรัตน์ โพธิ์สัตย์. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วรรณญา เทศนา เป็นผู้สัมภาษณ์, วิทยาลัยนาฏศิลป์ เมื่อ 29 สิงหาคม 2546.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพิน จงเจริญทรัพย์. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา กับการพัฒนาตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษม*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รจนา สุนทรานนท์. (2537). *คุณลักษณะทางวิชาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนาฏศิลป์ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ บัณฑิต และผู้บังคับบัญชา*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- รัชดา ชำครุฑ. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในหลักวิชาภาษาไทยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วราลักษณ์ ร่วมโพธิ์. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วรรณญา เทศนา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ เมื่อ 29 สิงหาคม 2546.
- วิษณุ คล่องกาย. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วรรณญา เทศนา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ เมื่อ 29 สิงหาคม 2546.
- วิทยาลัยนาฏศิลป์. (2530). แผนงานและโครงการปีการศึกษา 2530. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร.
- . (2539). คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร.
- . (2546). การบริหารงานกิจกรรม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนาฏศิลป์.
- วิจิตร สิ้นสิริ. (2534). การอุดมศึกษาเชิงรุก. ภาควิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมลศรี อุปรมย์. (2524). นาฏกรรมและการละคร : หลักการบริหารและการจัดการแสดง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2524). ศิลปะกับเด็ก ในเอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก เล่ม 3 : หน่วยที่ 11-15. หน้า 47-120. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัลลิษา พัดเปีย. (2539). ทศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลิษา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์. (2540). การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์. กรุงเทพฯ: สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2544). เอกสารประกอบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร.

- สมชาย บุญบุญบาล. (2541). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ อเนกสุข. (2529). *องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สร้อยระย้า. (2531). *รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์*. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สาคร ผลกล้วย. (2529). *ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตพลศึกษา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิน สูดคเนิง. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริชัยชาญ พักจำรูญ. (2540). *วิวัฒนาการและอนาคตภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในการพัฒนา
ศิลปวัฒนธรรมไทย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา พยัคฆ์เกษม. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วรรณญา เทศนา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์
เมื่อ 29 สิงหาคม 2546.
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). *สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครั้ว ศาสนา ประเพณี*. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. (2542 , 26 มิถุนายน). "การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์," เนื่องในโอกาส
งานอุดมศึกษาสัมพันธ์ ปี2542. การอุดมศึกษา: 77-78.
- สุวรรณ สุขสมภักดิ์. (2530). *สภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษาวิทยาเขตเกษตร
นครศรีธรรมราชในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สัมฤทธิ์ ใจดี. (2544). *การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพฯ: สกย.นิกส์.

สำนักพระราชวัง. (2547). พระราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธี

พระราชทานปริญญาบัตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ณ โรงละครแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ: สำนักพระราชวัง.

สำเนา ขจรศิลป์. (2524). หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

----- . (2525). หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

----- . (2527). รายงานการวิจัยแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิตนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2526-2530). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

----- . (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

----- . (2539). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ และ จ่าตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2525). นาฏศิลป์เพื่อการศึกษาเบื้องต้น.

กรุงเทพฯ: องค์การคำครุสภา.

อัมพา ซองทุมมินทร์. (2542). เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี. ปริญญานิพนธ์

กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 3rded. New York: Harper
and Row Publishers.

Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5thed.
New York: McGraw-Hill.

Frederick, Robert W. (1959). *The Third Curricular : Student Activities in American Education*.
New York, Appleton Century Crofts.

Kalish, R.A. and G.J. Bertes. (1960). "A Survey of Student's Attitudes Towards Campus Activities at University of Hawaii," *The Personnel and Guidance Journal*. 39 : 191-299.

Raj, Des and Chandhok, Promod. (1998). *Sample Survey Theory*. New Delhi: Narosa Publishing House.

Stroup, H. (1964). *Toward a Philosophy of Organized Student Activities*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

Tinto, Vincent. (1975,July). "Dropout from Higher Education : A Theoretical Synthesis of Recent Research, " *Review of Education Reasearch*. 45 (1) : 89-125.

Yeager, W.A. (1959). *Administration and Pupil*. New York: Mc Milan Co.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย ขอความกรุณาท่านตอบข้อคำถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับแต่จะเสนอผลโดยส่วนรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนางานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

2. ชั้นปี

- () นักศึกษาชั้นสูงปีที่ 1
- () นักศึกษาชั้นสูงปีที่ 2

3. สาขาวิชา

- () นาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร)
- () ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย-คีตศิลป์ไทย)
- () นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์)
- () ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล-คีตศิลป์สากล)

4. คะแนนเฉลี่ยสะสม

5. ภูมิภาค

- () ศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ตั้งอยู่ภาคเหนือ
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย
- () ศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ตั้งอยู่ภาคกลาง
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
- () ศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
- () ศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ตั้งอยู่ภาคใต้
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
 - () วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านการจัดดำเนินงาน					
1.	การจัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม _____					
2.	วิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง ทุกคน _____					
3.	มีการกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไว้อย่างชัดเจน _____					
4.	เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง ต้องเป็นผู้มีความสามารถทางศิลปะด้านนาฏศิลป์ ดนตรี มีความเหมาะสม _____					
5.	เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อยช่วย รักษาเกียรติภูมิของสถาบัน _____					
6.	เกณฑ์ที่กำหนดให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีผลการเรียนในระดับปานกลาง ขึ้นไปเป็นการปกป้องชื่อเสียงทางวิชาการของสถาบัน _____					
7.	วิทยาลัยมีปริมาณงานแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีต่อปีการศึกษาใน จำนวนที่เหมาะสมกับศักยภาพในการแสดงของนักศึกษา _____					
8.	นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีตาราง การฝึกซ้อมการแสดงที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน _____					
9.	มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี อย่างสม่ำเสมอ _____					
10.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย มีผลทำให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้น _____					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
11.	ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมการฝึกทักษะทางวิชาชีพ _____					
12.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษา _____					
13.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์ใหม่ _____					
14.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาชีพ _____					
15.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมสถานภาพทางการเงินของนักศึกษา ให้ดำรงตนอยู่ในสังคมได้พอสมควร _____					
16.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ _____					
17.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้กระบวนการจัดการด้านวิชาชีพ _____					
18.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น _____					
19.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น _____					
20.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำ เทคนิค และวิธีการแสดงต่างๆ จากอาจารย์ผู้ฝึกซ้อมการแสดง _____					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21.	ด้านคุณค่าของศิลปะ กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมให้เห็น ความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย _____					
22.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยปลูกฝังให้นักศึกษาเกิด สุนทรียภาพ และจินตนาการ _____					
23.	กิจกรรมการแสดงส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชา นาฏศิลป์ และดนตรี _____					
24.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยส่งเสริมและ รักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม _____					
25.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยช่วยส่งเสริม และอนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญาไทย _____					
26.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเผยแพร่ความงาม ของศิลปะสู่สาธารณะชน _____					
27.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษามี ความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย _____					
28.	ด้านบุคลิกภาพ กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษามี ความมั่นคงทางจิตใจ _____					
29.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่น ในตนเองของนักศึกษา _____					
30.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีฝึกความมีวินัยในตนเองแก่ นักศึกษา _____					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
31.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม _____					
32.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษามองโลกในเชิงสร้างสรรค์ _____					
33.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี _____					
34.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรมให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม _____					
35.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทักษะกระบวนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการแสดง _____					
36.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักตัวเองดียิ่งขึ้น _____					
37.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีช่วยสร้างความผูกพันของนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ _____					
38.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้นักศึกษามีเพื่อนมากขึ้น _____					
39.	กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีก่อให้เกิดความผูกพันและความเอื้ออาทรระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา _____					
40.	การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาส่งเสริมให้รู้จักการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี _____					

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ ๕๙ - ๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๘ มีนาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตวิเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรวธรรม สกุลคู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 – 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) คุรียงค์ไทย (พิพาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ คุรียงค์สากล (คุรียงค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตวิเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทشنا ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๘ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัฐญา เทศนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จ้าวรรณ สกุลคู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 - 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัฐญา เทศนา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ ะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/๒๕ ๕ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๘ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววันฤๅ เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรุวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้แก่นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 - 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววันฤๅ เทشنا ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๔ มีนาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตออกรายการเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิญญา เทศนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรุวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 – 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตออกรายการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิญญา เทศนา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/25.6

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๘ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทศนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรววรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1-2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทศนา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/ ๒๕๖ /

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ ๖ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัชญา เทสนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1-2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) คุรียงค์ไทย (เป็พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ คุรียงค์สากล (คุรียงค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวិทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัชญา เทสนา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ ะหวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/ ๖๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทศนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1-2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (พิพาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทศนา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/2557

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๕ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 - 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) คุรียงค์ไทย (เป็พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ คุรียงค์สากล (คุรียงค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทشنا ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๘ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรวณ สกุลคู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพจน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 - 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) คุรียงค์ไทย (ปีพาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ คุรียงค์สากล (คุรียงค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทشنا ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/ 2862

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทศนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลคู และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ : ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1-2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) คุรียงค์ไทย (เป็พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ คุรียงค์สากล (คุรียงค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทศนา ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มีถ้อย 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/๖๕ ๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๕ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิญญา เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรุวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 – 2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิญญา เทشنا ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๔ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จ้าวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1-2 สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์-เครื่องสาย) คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล (บัลเลต์) คีตศิลป์สากล และ ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล) ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย ในระหว่างเดือนมีนาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัญญา เทشنا ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ชื่อ – ชื่อสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์สุกัญญา พยัคฆ์เกษม
ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม
สังกัด วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ
3. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร.ชนัย วรรณะลี
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ไทย
สังกัด วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙๘ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัญญา เทشنا นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรรวรสกุลกุล และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุกัญญา พยัคฆ์เกษม และ อาจารย์ชนัย วรรณะลี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวรัญญา เทشنا และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 039-512688 มือถือ 07-0408238

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 75๔๔

วันที่ ๔6 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาววัลลภา เทศนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลกู และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อจจรา วัฒนารงค์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามให้ นางสาววัลลภา เทศนา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

รักษาราชการแทนคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .9610

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก ด้านการจัดดำเนินงาน	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนักศิลป์ ดนตรี
1	4.277	11	3.334
2	1.825	12	3.864
3	3.600	13	5.641
4	2.411	14	6.769
5	2.049	15	3.416
6	3.600	16	3.360
7	2.333	17	5.150
8	3.742	18	4.292
9	3.347	19	4.830
10	3.274	20	3.347

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก ด้านคุณค่าทางศิลปะ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก ด้านบุคลิกภาพ
21	3.862	28	3.631
22	7.514	29	3.742
23	3.989	30	4.320
24	2.614	31	2.824
25	4.292	32	3.334
26	2.393	33	3.600
27	4.245	34	2.049
		35	5.463
		36	3.121
		37	3.473
		38	2.828
		39	2.183
		40	4.583

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาววรรณญา เทศนา
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 10 พฤศจิกายน 2521
สถานที่เกิด	เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	88-90 ถนนวิวัฒน์ฯ อำเภอเมือง จังหวัดตราด 23000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2543	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี